

מדריך לגננת

קיוסנת הקיץ של אני רשת חינוך חב"ד

משקפת ההפתעות בארץ האבות

גו חב"ד
זורעים ערכים באהבה

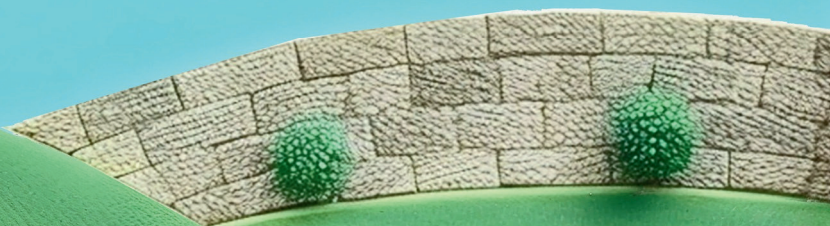

רשת חינוך חב"ד

כתיבה: חיה הבלין

עריכת לשון: שירה עבאדי

עריכה ועימוד: חני וילנקין, נעמה אסולין

תוכן העניינים <<<

4	סדר יום
5	המנון
6	נספחים וחומרי פעילות
7	פעילות פתיחה
1	הכנסת אורחים
4	נרות שבת קודש
2	מודה אני
0	תפילה
2	י"ב תמוז
2	התורה
2	שבת קודש
8	אהבת ישראל
3	כיבוד הורים
2	קריאת שמע שעל המיטה
3	ויתור
5	הפרשת חלה
4	רבי - ראש בני ישראל
2	גאולה ומשיח
4	כשרות
7	ברכות
5	מסיימים בשמחה!
1	
5	
7	
6	

הקדמה לגננת <<<

גננת יקרה,

קייטנת 'משקפת ההפתעות בארץ האבות' מככונת את הילדים לגלות את ההזדמנויות הרבות להתקדם ולהוסיף אור בעולם בעזרת סיפור מסגרת חווייתי של טיול בארץ הקודש. במסגרת הקייטנה אנו מעמיקים מבט ומגלים יחד עם הילדים את נקודות האור – את התכנים והכלים הרחנניים – שאותם אנו, שליחות הרבי בשדה החינוך, חפצות להעניק לילדי ישראל אף בימות החופשה.

הרבי הדגיש פעמים רבות את חשיבות הקשר עם הילדים בזמן החופש: **"שיהיה קישור עם התלמידים-ות ש' גם בימי החופש... וכמה אופנים ודרכים בזה"** (אג"ק כרך כב עמ' רסב-רסג). תקופת הקיץ היא הזדמנות נפלאה לפעול עם הילדים ולהעמיק את הידע שלהם בדרכים חוייתיות.

לפניך מדריך עזר מפורט להפעלת הקייטנה, ובו מגוון נושאי הקייטנה עם פירוט המפגשים, אופן המסירה ורעיונות לפעילויות נוספות ולמשחקים מלווים. הפעילויות המוצעות במדריך יסייעו לך במהלך הקייטנה ברעיונות וביצועם, ועל כן נשתדל מאוד לחדד את התכנים ולהעבירם לילדים בצורה חוייתית ומהנה. קריאת המדריך והיערכות מראש יסייעו לך בהצלחת הפעילויות, בארגון החומרים הנדרשים לפעילות הבאה ובאיסוף נתונים. חשוב להפעיל שיקול דעת בבחירת היחידות ובהתאמתן לגיל הילדים ולאופי הגן. שימי לב: יש תכנים המותאמים לגני קהילה והם מפורטים בנפרד. את קייטנת 'משקפת ההפתעות בארץ האבות' מובילות שתי בובות כפפה של ילד וילדה (אלי וחלי ישראל). בכל יום הילדים לומדים על נושא חדש ומבקרים בנקודה נוספת בארץ הקודש המתקשרת לנושא זה.

לכל ילד יהיה לוח שעליו מצוירת משקפת, ועל המסגרת שלה עיגולים המסמלים מקום לדבקית בנושא הנלמד. שם תוכלו להדביק את הדבקית כשהילד מיישם את הנושא שנלמד באותו היום. לקיר נפרד בגן יוצמד פלקט שעליו כתוב: "עם משקפת ההפתעות נטייל, בארץ האבות – ארץ ישראל!" וכן שתי הבובות צועדות במפה מאוירת של ארץ ישראל עם נקודות מודגשות. כל אתר בארץ מסמל יחידת לימוד. ליד כל יחידת לימוד מוצמדת סיכת משרד, ואליה יוצמדו הפתקים הטובים שיביאו הילדים מהבית וקשורים לאותו נושא.

הקדמה לגנות <<<

חשוב לפעול בשיתוף פעולה עם הבית ולשתף את המשפחה בפעילויות השונות שנערכו בגן. חשוב לקרוא כל תוכנית בעיון מראש ולוודא שכל החומרים נמצאים, וכן להכין את הנדרש כדי להגיע להצלחה מרבית של התוכנית. זכרי כי התוכנית היא בגדר הצעה, ולכן הפעילי יצירתיות ושיקול דעת בהעברת התכנים והפעילויות ומצאי פתרונות חלופיים במידת הצורך. כמובן שרעיונות נוספים אשר יוסיפו לילדים תוכן והנאה יתקבלו בברכה.

**בהצלחה רבה בעבודת הקודש!
אגף גני ילדים של רשת אהלי יוסף יצחק**

סדר יום <<<

מבנה סדר יום:

מצורף מבנה בסיסי לסדר יום. יש ימים שבהם, בהתאם לפעילות, ייתכנו שינויים בסדר היום:

8:30-9:00 קבלת הילדים ומשחקי שולחן (אפשר לקשר לפעילות היומית)

9:00-9:30 תפילה ומפגש בוקר

9:30-10:15 פעילות בחצר / משחקי חצר

10:15-10:45 ארוחת בוקר

10:45-11:00 פעילות בתנועה/תחושה

11:00-11:30 מפגש ביניים

11:30-12:15 צירה/פעילות

12:15-13:00 משחק חופשי ופעילות מסכמת

13:00-13:30 מפגש סיכום

המנון הקייטנה <<<

במנגינת 'ופרצת'

מצטרפים לחוויה,
צועדים בקייטנה,
משקפת הפתעות, בארץ האבות.

בכל מקום, בכל פינה
יש פה פעולה טובה,
משקפת הפתעות – אוספת עוד מצוות!

פזמון:

היי, הרימו את היד – בשמחה גדולה.
יחד גם עם הרגליים – נביא הגאולה.
היי, נפתח את העיניים – יחד נסתכל,
נגלה את הקדושה, בארץ ישראל!

נספחים וחומרי פעילות <<<

נספחים וחומרים לפעילות המצורפים למדריך:

- שלט ברוכים הבאים עםמפה גדולהשל ארץ ישראל - מפת ארץ ישראל
- בובות הילדים
- ציורי מצוות שנראים במשקפי תלת־ממד
- כרטיסי משקפת
- משקפי תלת־ממד
- בובת לאמפי

חומרים ליצירה:

- מסגרת משקפיים ריקה (מקרטון)
- צלופן
- קישוטים: מדבקות, נצנצים
- כרטיסי משקפות עם שמות
- חוט / חוט גומי
- מהדק
- כרטיסי משקפת מודפסים מהנספחים

היערכות כללית ליום הראשון:

• לתלות שלט'ברוכים הבאים' שעליו מצוירת מפת ארץ האבות שתלווה את הקייטנה.

פעילות פתיחה <<<

הגננת שרה עם הילדים את שיר הפתיחה ומוציאה את למפי: "שלום ילדים, היום נצא לטיול! מי רוצה לבוא איתי לטיול?" (הילדים יענו: אני, אני...)

למפי: "איזה כיף, כל כך הרבה ילדים מקסימים יבואו איתי ביחד לטיול! אנחנו יוצאים לטייל. לפני שנצא לטיול, אנחנו צריכים לקחת איתנו כמה פריטים. מה צריך לקחת לפני שיוצאים לטייל?"

(נשמע את תשובות הילדים – מים, כובע, אוכל, תיק, מצלמה...)

למפי: "נכון מאוד, ילדים!"

אני החלטתי לקחת איתי גם... בואו תראו!"

(הגננת מוציאה משקפת מיוחדת עם חוט, מלבישה אותה על למפי ועוטפת את העיניים)

"יש לי משקפת מיוחדת!"

עם המשקפת הזו אני יכול לגלות

בכל מקום המון-המון הפתעות.

מצוות, מעשים טובים

שלנו מחכים!

מי בא איתי לטיול?"

(מפעילים מוזיקה. הגננת עוברת עם המשקפת בין הילדים ובכל פעם נעצרת ליד ילד אחר ומצרפת אותו לרכבת של הטיול, עד שכל הילדים מסתובבים בגן ברכבת. אחרי שכל הילדים נמצאים יחד ברכבת אפשר לעצור ליד קופת הצדקה ולהזכיר את שם המצווה, ליד הכיור ולהזכיר את נטילת ידיים, ליד החצר ולהזכיר את מצוות אהבת ישראל וכו')
הגננת מציגה לילדים עוד שני 'חברים' שמצטרפים אלינו לטייל בקייטנת משקפת הפתעות –

הבובות אלי וחלי ישראלי:

"שלום ילדים, אני אלי, וזו אחותי חלי! אנחנו הכי אוהבים את משקפת הפתעות, היא מלמדת

אותנו על כל המעשים הטובים והמצוות! עם המשקפת נטייל יחד בארץ ישראל הקדושה ונלמד

איך להביא את הגאולה! יחד נטייל עם משקפת הפתעות – בארץ האבות. אנחנו ממש

שמחים שהצטרפתם אלינו לטיול! יהיה לנו קיץ בריא ומהנה ביחד!"

הצעה ליצירה

כל ילד מקבל צלופן ומסגרת ריקה של משקפיים. מצמידים את חתיכות הצלופן ומקשטים את רצועות המשקפיים בעזרת נצנצים ומדבקות (מומלץ מדבקות של מצוות). אפשר להוסיף מסגרת או מוטות בעזרת מנקי מקטרות צבעוניים.

הפעלה בתנועה

ג'ינגליומישלפעילותבתנועה(במנגינת 'שהשלום שלו'):

היי לעמוד, ידיים להרים,
אמרו לנו שלום, חיוך על הפנים.
רגל לימין, רגל לאחור,
נסתובב, המרפקים נסגור.
יד למתוח, עכשיו לצדדים,
נתכופף שלוש פעמים.
ראש לימין, ראש לאחור –
סיבוב גדול וחיוך של אור!

נקפוץ לשמיים,
קדימה חת ושתיים,
תודה לך ה'
על גוף בריא, נושם!
נגלגל ידיים,
נסובב כתפיים,
התחלנו יום חדש,
יום נפלא ממש!

הפעילות

הגנת מסבירה לילדים כי ארץ ישראל היא הארץ הקדושה ושה' בחר בנו, היהודים, כדי לקבל את הארץ הזו. בארץ ישראל ייבנה בית המקדש שאנחנו מחכים לו. הגנת מניחה מפה גדולה של ארץ ישראל על הרצפה ומשחקים ים-יבשה. כשהגנת מכריזה 'ים' – כל הילדים קופצים מחוץ למפה, כשהגנת מכריזה 'ארץ הקודש' – כל הילדים מתקרבים למפה. בחלק מהקפיצות אפשר להכריז על כללים מיוחדים, כמו קפיצה על רגל אחת, קפיצה בעיניים עצומות, קפיצה עם ידיים על הראש, קפיצה עם ידיים משולבות קדימה/אחורה (לבוגרים): אפשר להזכיר מקומות בארץ, כמו ירושלים, בית המקדש או מערת המכפלה, וכל הילדים צריכים לקפוץ חזרה אל המפה).

מפגש ביניים – היכרות עם אלי וחלי

הגנת עורכת לילדים היכרות עם שני הילדים למשפחת ישראל – אלי וחלי. השניים מלווים את למפי בטיולים, משתמשים גם הם במשקפת, ולומדים בעזרתה על כל המעשים הטובים שמחכים לנו. אלי וחלי יגידו לילדים שהיום הם רוצים לספר לילדי הגן סיפור מעניין מאוד המלמד עד כמה קדושה ארץ ישראל, ארץ האבות שלנו!

סיפור על קדושתה של ארץ ישראל: הרימון

על שפת ים הכנרת, לא הרחק מטבריה, בבקתה קטנה, התגורר לו יהודי בשם ניסים כנורי. ניסים היה יהודי עני מרוד. לא היו לו שדות או כרמים, אלא רק עץ רימון בודד שעמד ליד הבקתה הקטנה. במשך השנה כולה הוא היה יושב ולומד בצל ענפי העץ העבים. כאשר הפירות היו מבשילים לא היה קץ לשמחת ניסים ומשפחתו. הם היו אוכלים מן הפירות ומתפרנסים ממכירת רימונים. מובן מאליו כי פרנסה בשפע לא הייתה לו, לניסים. כאשר הגיעה תקופת 'שלושת השבועות', בין שבעה עשר בתמוז לתשעה באב, שבהם עם ישראל מתאבל על חורבן הבית וירושלים, כבר היה העץ מלא בפירות עסיסיים. ניסים ומשפחתו היו ממתינים בסבלנות עד לאחר תשעה באב. אז הם היו יוצאים אל העץ, קוטפים מפירותיו המתוקים, מברכים ברכת 'שהחיינו' ומודים לבורא העולם על הפירות. את הרימון

במאור פנים את ניסים: 'מה שלום היהודים בארץ הקודש?'
'אני מתאר לעצמי כי הרב מריח את ריח הרימון מארץ ישראל אשר ברשותי', אמר ניסים.
'יש לך רימון מארץ ישראל?' שאל הרב בקול נרגש. 'כן, רבי', השיב ניסים, ואני חושב לאכול אותו כעת, לרגל ראש השנה לאילנות. לכבוד יהיה לי אם הרב יתכבד לאכול מרימון זה.'
הרב הישיש קפץ ממקומו וחיבק את ניסים בשני ידיו. 'בורא העולם שלח אותך לכאן כדי להציל את הקהילה הקדושה מסכנת הגירוש המרחפת עליה'. ניסים לא הבין על מה הרב מדבר! הרב קרא לניסים לבוא יחד איתו אל המלך, כדי לנסות לרפא את בנו. הם הגיעו לארמון והוכנסו מיד פנימה, שם מצאו את המלך מיואש ובוכה. 'הכנס אותנו לחדר בנך', אמר הרב, 'בעזרת ה' נרפא אותנו תכף ומיד!'
ניסים הוציא את הרימון מהעטיפה ונתן אותו לרב. הרב חתך את הרימון לשניים וסחט מחצית מן הרימון לתוך כוס קטנה. את המיץ טפטף לשפתותיו של החולה, ולתדהמת כל הנוכחים החולה פקח את עיניו! חיש מהר הבחינו הנוכחים שהנסיך הולך ומבריא.
המלך נישק את ידיהם של הרב הזקן וניסים. 'הצללתם את בני!' אמר, 'לעולם לא אשכח לכם זאת'. הרב וניסים מיהרו לשוב ולבשר ליהודי העיר על הנס שאירע להם.
ניסים חזר לארץ ישראל עמוס בכסף ובמתנות שקיבל מהיהודים בעיר קושטא, ובבית קידם את פניו עץ הרימון העתיק כשהוא שוב מלא בפירות אדומים ועסיסיים.
נסביר איך הסיפור מלמד אותנו על קדושתה ועל ייחודיותה של ארץ ישראל. נשאל: איך אנחנו שומרים על הארץ? לא מלכלכים, לא משליכים ניירות על הרצפה, אומרים פסוקים ומטהרים את האוויר במילים של תורה וקדושה.

משחק המשקפות

הגנת מכינה קופסה שבתוכה מצוות מצוירות (מצורף בנספחים להדפסה). הגנת מניחה את הקופסה על ברכיה ומזמינה ילדים להרכיב משקפי תלת־ממד ולנסות לזהות את המצווה בעזרתם. אפשר לחזור גם על ציורים של מצוות שכבר גילו כדי לשלב את כל ילדי הגן בפעילות.

11

פעילות מרכזית

מכינים את המפה של הטיול בארץ האבות. כל ילד מקבל כרטיס עם ציור של משקפת ועליו השם שלו. גוזרים את המשקפת, מהדקים חוט גומי משני צידיה, מקשטים ותולים סביב השלט של 'ברוכים הבאים לקייטנה'.

מפגש סיכום יום

סיכום יום עם למפי: הגננת מוציאה את למפי ומספרת שלמפי מבולבל, כי הוא שכח איפה הוא היה היום ומה הוא לקח איתו. הגננת מבקשת מהילדים להזכיר ללמפי איפה היינו ומה לקחנו. הילדים מזכירים ללמפי שהיינו בטיול בארץ ישראל, לקחנו איתנו משקפת ופגשנו שני חברים: אלי וחלי.

הגננת מוציאה את המשקפת, מניחה על למפי ומספרת:

”הו, הנה, איזה יופי!”

אני מתחיל לראות שוב את כל ההפתעות. מחכות לי כל כך הרבה מצוות!

בכל מקום מחכה לי הפתעה נעימה, איזו ארץ מקסימה!

בכל מקום מחכה לי הפתעה חדשה, איזו ארץ טהורה וקדושה!

הארץ המיוחדת שלנו, קיבלנו מהי אלוקינו.

אני רוצה לבקר בכל המקומות, כמה דברים טובים אני יכול לעשות!

הנה, בטח, אני נזכר! טוב, אני אחכה לפגוש אתכם מחר.”

למפי מזכיר לילדים שהוא מחכה לבקר בבית שלהם עם המשקפת ולראות את המעשים

הטובים של כל אחד: מוותר, שמח, עוזר, מכבד הורים...

למפי מראה לילדים את המפה שתלויה על הקיר ומסביר כי ילד שיביא פתק על מעשה טוב –

יצמידו את הפתק שלו למפה הגדולה של ארץ הקודש.

משחק

הגננת מזמינה ילד אחד למעגל וקושרת לו מטפחת סביב העיניים. הילד מסתובב במרכז

המעגל עם אצבע מושטת, וכל הילדים שרים ביחד במנגינה המוכרת:

”אני עומד במעגל ומסתכל סביבי

אני רואה במשקפת את...”

כשהילד נעצר הוא פותח את העיניים, והילד שעליו הוא הצביע אומר שם של מצווה אותה

שהוא מקיים בבית:

לדוגמה: ”אני עומד במעגל ומסתכל סביבי

אני רואה במשקפת את... (דני) (מוותר!)”

הילד שעליו הצביעו הוא הילד הבא שיעמוד במעגל, יסתובב ויקרא לילד הבא.

פעילות בתנועה

גינגל יומי של פעילות בתנועה (רצועה 3 בדיסק)

עמוד אחת ושתיים
נגלגל את הידיים
מקדימה ועכשיו אחור
בואו נקפוץ על שתי רגליים
נכופף את הברכיים
ננסה המרפקים לסגור
תודה לך ה' על יום חדש
על כוח שאתה נותן ובי מורגש
תודה על הנעה, דילוג, ריצה
תודה על כל תנועה,
על כל קפיצה אחת ושתיים
ונמתח את השרירים
נחזק הגוף לקצב השירים
נגלגל ידיים שוב מהתחלה
ניכנס כך לעוד יום נפלא

הפעילות

הגננת מסבירה לילדים כי ארץ ישראל היא הארץ הקדושה ושה' בחר בנו, היהודים, כדי לקבל את הארץ הזו. בארץ ישראל ייבנה בית המקדש שאנחנו מחכים לו, במיוחד היום, שהוא יום י"ז בתמוז, יום צום שבו אנחנו מתאבלים על כך שהגויים הצליחו להבקיע את החומות שהגנו על בית המקדש. הגננת מניחה מפה גדולה של ארץ ישראל על הרצפה ומשחקים ים-יבשה. כשהגננת מכריזה 'ים' – כל הילדים קופצים מחוץ למפה, כשהגננת מכריזה 'ארץ הקודש' – כל הילדים מתקרבים למפה. בחלק מהקפיצות אפשר להכריז על כללים מיוחדים, כמו קפיצה על רגל אחת, קפיצה בעיניים עצומות, קפיצה עם ידיים על הראש, קפיצה עם ידיים משולבות קדימה/אחורה (לבוגרים): אפשר להזכיר מקומות בארץ, כמו ירושלים, בית המקדש או מערת המכפלה, וכל הילדים צריכים לקפוץ חזרה אל המפה).

הכנסת אורחים <<<

ביקור בעיר באר שבע, עירו של אברהם אבינו

נספחים מצורפים בערכה:

• רצועה לבקבוק מים

חומרים ואביזרים:

סדינים, אטביכביסה, שטיחים – ליום אוהלים

חומרים ליצירה:

בקבוקי מים כמספר הילדים, חומרים לקישוט (מדבקות, פייטים, מדבקות, חרוזים, סרט מתנות)
קרטון ביצוע, אותיות 'ברוכים הבאים' גזורות, דבק, פלסטלינה למריחה.

משחקי שולחן בקבלת הילדים – התאמה לנושא הלימודי:

פרטיסי מפות ארץ ישראל; אטבימספרים – לכל אטב מצמידים כרטיסים בהתאם למספר.

פרטיסי משקפות מבריסטול שמהודקים להם חוטים עבים; חרוזים להשחלה על החוטים.

הכנסת אורחים <<<

מפגש פתיחה

הגננת מוציאה את למפי עם המשקפת ושואלת:

"שלום ילדים, מה שלומכם?

לארץ הקדושה אני מתגעגע...

לאן תרצו היום להגיע?"

(נשמע את רעיונות הילדים)

למפי: "היום ניסע לעיר מיוחדת מאוד!

אתם מוזמנים להסתכל במשקפת..."

הגננת מביאה קופסה שהוכנה מראש ומזמינה ילדים להרכיב משקפת ולפתוח אותה. בתוך

הקופסה הם יגלו את אלי וחלי, מיטה, שולחן, כיסא, מים, צלחת, ציור של אוהל...

אלי וחלי יוצאים מהקופסה וקוראים ללמפי: "למפי, אתה מגיע? אתה מביא איתך את כל

החברים?"

למפי: "רגע, רגע, כן, אני עולה,

הנה, אני מיד מגלה!

היום אנחנו נוסעים

לעיר שכולה הכנסת אורחים!

נפגוש שם את אברהם אבינו,

נראה איך הוא מלמד את כולנו

להכניס אורחים אלינו בשמחה,

להציע להם שתיה וארוחה,

לעזור להם לנוח מהדרך

וללמד אותם מצוות בעלות ערך!"

משחק 'מה חסר בגננו הקטן?'

בוחרים כמה חפצים (לגן צעירים נבחר פחות פריטים ולבוגרים נבחר יותר פריטים. אפשר

להתחיל עם שלושה פריטים ולהוסיף פריטים בהדרגה).

כל החפצים קשורים להכנסת אורחים. נסתכל ביחד עם הילדים על החפצים ונבחן איך

משתמשים בהם להכנסת אורחים (כיסא, מגבת, כוס, אוכל, סוכריה, כרית וכו').

הצעה ליצירה

קישוט בקבוק שתייה/כוס.1

כלילד מקבלבקבוקשתייה. מצמידים אל הבקבוק את הרצועה מהערכה המצורפת ומקשטים בעזרת מדבקות איכותיות או עם טוליפ.

2. 'הכנת שלט' ברוכים הבאים:

- קרטון ביצוע
- פלסטלינה למריחה
- שבלונות אותיות להדבקה - ברוכים הבאים
- מתלה או מגנט

הילדים מורחים פלסטלינה ומכסים את כל שטח הכרטיס. מעל הפלסטלינה גוזרים ומדביקים את האותיות ומצמידים מאחורה מתלה או מגנט.

מפגש סיכום יום

הגננת מוציאה את למפי עם המשקפת ושואלת:

"שלום ילדים, שלום,

איפה טיילתם היום?"

(הילדים עונים: באוהל של אברהם אבינו בבאר שבע)

למפי: "וואו, זה כל כך מיוחד!

זה ממש מרגש

עם אברהם אבינו להיפגש.

מה גיליתם במשקפת ההפתעות?

אילו מעשים ומצוות?"

(הילדים עונים: הכנסת אורחים!)

למפי: "נכון מאוד! היום במשקפת אנחנו מגלים

כמה חשוב להכניס אורחים!"

חלי ואל: "אנחנו מכניסים אורחים

בשמחה ובחיוכים

ומוסיפים אור בעולם!

יש לנו מקום לכולם!

תגלו לנו בבקשה, ילדים,
איך מכניסים אורחים?"

(שומעים את תשובות הילדים: מגישים להם שתייה, מחייכים, בסבר פנים יפות, מכבדים אותם, נותנים להם לנוח...)

הגננת תשאל את הילדים באיזה פרצוף מתאים לקבל אורחים. הילדים או הגננת ידגימו הבעות פנים שונות, ויקבעו על כל הבעת פנים אם היא מתאימה להכנסת אורחים בסבר פנים יפות או לא.

משחקים

• **משחק הכנסת אורחים** 'טוק טוק, מי אני ומה שמי' (מי האורח שנכנס אליי הביתה): בכל תור מוזמן ילד להיות 'המארח' והוא מניח את ראשו על ברכי הגננת. אל הילד מגיע 'אורח' (ילד אחר מהגן) שדופק על ראשו ואומר: 'אני האורח, טוק טוק, מי אני ומה שמי?' הילד 'המארח' צריך לזהות מיהו האורח שהגיע אליו. אפשר להוסיף שעליו להגיד 'ברוך הבא, ... (שם הילד)'.

משחק ברכות – כמו שאברהם אבינו לימד את האורחים.

הגננת עוברת בין הילדים ואומרת לכל ילד שם של ברכה – העץ, האדמה, מזונות, המוציא, הגפן. הילדים צריכים לזכור מהי הברכה שקיבלו. הגננת אומרת בקול שם של מאכל או מראה תמונה שלו (או ממחישה עם המאכל עצמו), וכל מי שקיבל את הברכה המתאימה למאכל זה צריך לקום ממקומו (אם הילדים מספיק בוגרים כדי לשתף פעולה הם יכולים להחליף מקומות ביניהם).

נרות שבת קודש <<<

מפגש פתיחה

אלי וחלי יזכירו לילדים שביקרנו במערת המכפלה ולמדנו על אוהל שרה, שבו דלק הנר משבת לשבת, הייתה ברכה בעיסה והיה ענן קשור על האוהל. נסביר כי הנר מלמד אותנו על מצוות הדלקת נרות שבת. מצווה זו היא ההזדמנות שלנו להוסיף אור בעולם, ולכן הרבי ביקש שכל ילדה תדליק אף היא נר שבת ותברך את הברכה. זה גם מבצע מיוחד של הרבי, שבו אנחנו מלמדים ומשפיעים על עוד ועוד נשים ובנות יהודיות להדליק נרות שבת קודש. לפני הדלקת נרות שבת אנחנו נותנים מטבע לצדקה, ולאחר הברכה כדאי לומר: 'יהי רצון... שייבנה בית המקדש'. זה גם זמן להתפלל ולבקש מה' בקשות אישיות.

הצעה ליצירה

מכינים ערכת נרות שבת ומדביקים עליה את זמן הדלקת נרות השבת. עוטפים בצלופן וקושרים בסרט יפה. מוסיפים מכתב ברכה אישי לאמא או לאחות.

סיפור לשבת - הכול התחיל מנר קטן

הרבי סיפר פעם על ילדה קטנה, שחברה השפיעה עליה להדליק נר שבת. הילדה הזו גדלה במשפחה רחוקה לגמרי מתורה ומצוות, וביקשה מאימה רשות להדליק נרות. האמא לא הסכימה בשום אופן, שהרי היא בעצמה לא מדליקה. הילדה נדנדה וביקשה שבת אחרי שבת, עד שהאמא נשברה והסכימה. הילדה הדליקה נר, וביקשה מבני המשפחה שלא יזיזו את הנר ולא יכבו אותו. האמא הרגישה לא בנוח מהעובדה שרק הבת מדליקה והיא לא, אז... היא התחילה להדליק בעצמה נרות שבת. כשהאם הדליקה נרות היא כבר לא הרגישה בנוח להדליק אש בשבת ולבשל, ולכן התחילה להכין את האוכל מערב שבת. אחרי כמה שבועות הרגישו ההורים שזה לא כל כך מתאים שבזמן שנת דולק בבית יפעלו מכשירי חשמל שונים בבית, כמו רדיו, ולכן הם לא הפעילו אותם בשעה שהנר דלק. לאחר מכן הם הרגישו שזה לא מתאים לענות לטלפונים בשעה שהנר דולק, והפסיקו גם לענות.

כך נוצרה תגובת שרשרת, עד שהמשפחה כולה חזרה בתשובה! הכול התחיל מנר קטן אחד...

מבצענש"ק - נרותשבתקודש

משוחחים עם הילדים על מבצע "נש"ק" - מבצע שבו הרבי ביקש שכל אישה ובת (מגיל 3) תדליק נרות שבת. כעת, הגננת מציעה לילדים ללמד את חלי כיצד מדליקים נרות שבת קודש. הילדים מסבירים לחלי מה היא צריכה לעשות על מנת לקיים את מצוות הדלקת נרות שבת: כמה נרות ילדות מדליקות וכמה אמהות? מה עושים לפני הדלקת נרות? (נוהגים לתת מטבע לצדקה). מהו סדר הדברים? (קודם מדליקים את הנרות ולאחר מכן מכסים את העיניים ומברכים: "ברוך אתה ה' אלוקינו מלך העולם... להדליק נר של שבת קודש". מכינים ערכות נש"ק בגן ומציעים להם לחלק בסביבה שלהם.

סיפור פרשת שבוע

בפרשת חוקת לומדים על דבר מיוחד מאוד - **הפרה האדומה**. הקב"ה ציוה לקחת פרה שלמה, שכולה בצבע אדום. זו לא פרה רגילה שרואים כל יום - פרה כזאת הייתה ממש נדירה, כמו אוצר. הפרה הזו לא הייתה מיועדת לאכילה או לעבודה בשדה, אלא למצווה מיוחדת: **לטהר אנשים שנגעו בדברים לא טהורים**, כמו מי שהתקרב למישהו שנפטר. לפי התורה, אדם כזה היה צריך לעבור תהליך מיוחד כדי לחזור להיות טהור. אז מה עשו? לקחו את הפרה האדומה, שרפו אותה, ואחר כך ערבבו את האפר שלה עם מים טהורים. את המים האלו היו מזים (מתיזים) על האדם שנטמא - וככה הוא נהיה טהור שוב. אבל שימו לב לדבר המוזר - האדם שמזים עליו את המים נעשה **טהור**, אבל האדם שהשפירץ את המים על החבר - הוא עצמו נהיה **טמא**! איזה פלא! איך זה יכול להיות? איך משהו יכול לטהר אחד ולטמא את השני?

21

אפילו **שלמה המלך**, שהיה החכם מכל אדם, אמר: "אמרתי אחכמה - והיא רחוקה ממני".

כלומר: ניסיתי להבין את המצווה הזאת - ולא הצלחתי. כי הפרה האדומה היא **חוקה** - מצווה שאנחנו עושים כי ה' אמר, גם אם אנחנו לא מבינים.

וזה מלמד אותנו משהו חשוב מאוד, ילדים אהובים: לא תמיד אנחנו מבינים למה עושים כל

מצווה, אבל אנחנו עושים - כי ה' ביקש, ואנחנו בטוחים שהוא יודע הכי טוב! כמו ילד קטן

שמקשיב לאמא ואבא - גם אם לא מבין למה, הוא סומך עליהם. כך גם אנחנו סומכים על ה'

עושים את רצונו - מתוך **אהבה וביטחון**.

מודה אני ונטילת ידיים <<<

אביזרים ליצירה:

- ספל לנטילת ידיים, טושים לא מחיקים.
- לוח קשיח, תמונות סדר יום יהודי (להדפיס מהנספח), מחוגים ממסול, סיכות מתפצלות, תמונות של הילדים, חומרים לקישוט.

אביזרים לפעילות:

- מברשות שיניים, צבעי מים או צבעי גואש.
- ספל, קערה ומגבת לנטילת ידיים.
- ירקות/פירות/תפוזים, מסחטות, סכינים שמתאימות לילדים, קרש חיתוך, צלחות אישיות.
- תמונות של פעילויות סדר יום יהודי בבוקר (להדפסה מהנספח).
- דפי יצירה – 'מודה אני' כתוב בשעווה לבנה.

נספחים להדפסה:

- תמונות למפגש: ילד נוטל ידיים, ילד אומר 'מודה אני' במיטה, ילד מצחצח שיניים, ילד אוכל ארוחת בוקר, ילד מתפלל, ילד מתארגן ומתלבש (לבנות אפשר תמונות זהות עם ילדה).
- תמונות ללוח משחק.

משחק

כל הילדים יושבים במעגל כאילו הם ישנים. משחק ה'מטפחת' עם ספלים – ילד אחד מסתובב מאחורי הילדים עם ספל ומחליט ליד מי להניח אותו. כשהגננת מכריזה 'בוקר טוב!' או משמיעה קולות של תרנגול כל הילדים מתעוררים, בודקים מאחוריהם, ומי שקיבל את הספל צריך לקום מהר ולנסות לתפוס את מי ששם לו את הספל לפני שהוא מתיישב במקומו.

הפעלה בתנועה

כל ילד בוחר פינה ו'הולך לישון'. הגננת מחשיכה את החדר ומשמיעה מוזיקה שקטה. כאשר הגננת מדליקה את האור כל הילדים מתעוררים, עושים תנועה של נטילת ידיים, קמים ממקומם ומתחילים לרקוד במעגל: 'מודה אני, תודה לה' על היום החדש שנתן לי'. אפשר לצרף גם קולות של חיות, וכאשר משמיעים קולות של תרנגולים או ציפורים הילדים מתעוררים ומצטרפים ביחד לקולות.

כל ילד מקבל ציור של שמש שהצד השני שלו צבוע בשחור – כמו הלילה. מצמידים את הציורים למקלות ארטיק והילדים מחזיקים את הציורים בידיהם. הגננת משמיעה את השיר מודה אני, ובכל פעם שנשמעת רק מנגינה הילדים מחזיקים את הכרטיס בצד של הלילה. כאשר מתחילים לשיר את המילים 'מודה אני' מסובבים לצד של השמש ומרימים אותה לאט-לאט כמו זריחה, עד שהיא מגיעה הכי גבוה שאפשר. כל ילד מנסה להרים את השמש כמה שיותר גבוה.

הצעה ליצירה

אפשרות 1: קישוט ספל לנטילת ידיים: כל ילד מקבל ספל ומקשט אותו בעזרת טושים לא מחיקים.

אפשרות 2: שעון סדר יום יהודי: מדביקים על לוח קשיח את התמונות לפי סדר: נטילת ידיים, צדקה, תפילה, ציצית וכו'. מכניסים באמצע מחוגים (סול בצורת חץ) ומחברים עם סיכה מתפצלת. אפשר לשדרג ולשלב את תמונת הילד, מראה קטנה ועוד כיד הדמיון. מקשטים בחומרים זמינים (תמונות להדפסה מהנספח).

אפשרות 3: יצירת תרנגול: חותכים צלחת נייר לשניים, מצמידים נוצות צבעוניות לזנב, כרבולת, מקור אדום ועיניים זזות. מחברים רגליים מגפרורים צבעוניים.

מפגש ביניים

נספר לילדים על מודי, שהיה ילד מיוחד מאוד – הוא היה מקפיד להגיד תמיד תודה. אם מישהו היה עוזר לו לסחוב את השקיות – הוא לא היה שוכח להגיד תודה. אם מישהו היה מוותר לו על הנדנדה – הוא לא היה שוכח להגיד תודה. אם מישהו בחנות היה עוזר לו להוריד את החבילה מהמדף הגבוה – הוא לא היה שוכח להגיד תודה.

וכמובן, אם קיבל פרס או סוכרייה – מיד היה אומר תודה רבה. כולם אהבו את מודי ורצו להיות חברים שלו.

אתם יודעים למה? כי זה נעים לשמוע תודה ולראות את הפנים של מודי מחייכות ושמות כשאנחנו עוזרים לו. החברים רצו לוותר לו, רצו שהוא ישחק איתם, רצו לתת לו את הצבע שהוא ביקש, ותמיד-תמיד חיכו לראות את מודי מחייך, מסתכל, ואומר תודה. יום אחד שאל אותו אחד החברים: איך אתה תמיד זוכר להגיד תודה? ענה מודי: זו בכלל לא בעיה! בכל בוקר כשאני קם יש לי ספל מים וקערה ליד המיטה. ברגע שאני פותח את העיניים אני נזכר שמתחיל יום חדש.

אני כל כך שמח ונרגש, ומיד אני רוצה להגיד תודה! תודה לה' על הנשמה שיש לי בגוף, שנותנת לי כוח. תודה לה' על המשפחה שלי, ועל השמש הנעימה שמחממת אותי. אני אומר 'מודה אני' לה' בשמחה ונוטל ידיים ליד המיטה. מיד אני מרגיש איך אני מקבל הרבה כוח לחייך, להגיד תודה ולשמוח! כל היום אני מסתובב בשמחה, וגם יש לידי כל כך הרבה אנשים נחמדים, שזו בכלל לא בעיה!

רוצים להצטרף למודי? בואו נהיה ביחד חבורת 'מודה אני'. נזכור להגיד לה' תודה מיד כשאנחנו קמים בבוקר, ונראה שכל היום יהיה שמח ונעים, שיהיו בו הרבה מעשים טובים.

משחק הכוח

בזכות נטילת ידיים ואמירת 'מודה אני' בבוקר יש לנו כוח להתעורר ולקיים מצוות בשמחה ובחיות. כל הילדים יושבים במעגל ומושיטים ידיים, ובכל תור ילד אחד עובר בין הילדים ונותן כפיפים לכל הילדים. אפשר לתת לילדים דרבוקות או תוף, וכך הפכיף יהיה לכלי הנגינה.

פעילות מרכזית – סדר היום שלי

נכין בגן תחנות, ובכל תחנה תהיה פעילות שקשורה לנושא סדר היום שלי בבוקר. נסביר לגבי סדר ההתארגנות שלנו בבוקר: מתחילים את היום שלנו ב'מודה אני', תודה לה' על העולם שברא לנו ועל הנשמה שבגופנו; נוטלים ידיים וקמים מהמיטה; נסביר כי לפני נטילת ידיים אנחנו לא נוגעים באוכל וגם לא נוגעים בעיניים, באוזניים וכדומה, כי אנחנו רוצים שהידיים שלנו יהיו טהורות. אנחנו מקפידים לצחצח שיניים בבוקר כדי לדאוג לבריאות הפה שלנו ולסלק את כל החיידקים, ואוכלים ארוחת בוקר בריאה. נבקש מהילדים להציע רעיונות לארוחת בוקר בריאה וטובה.

תחנה 1 – צחצוח שיניים: ציור בעזרת מברשות שיניים. הילדים טובלים מברשות שיניים בצבע גואש ומציירים בעזרתן על דף חלק. אפשר להוסיף מדבקות של מאכלים, וכך בצד אחד של הדף להדביק מאכלים בריאים לשיניים (ירקות, פירות), ובצד השני להדביק מדבקות של סוכריות וממתקים.

תחנה 2 – מודה אני: דף יצירה על המילים 'מודה אני': כותבים בעזרת נר שעווה לבן את המילים 'מודה אני' על דף. הילדים צובעים בעזרת עפרונות צבעוניים ומגלים את המילים המסתתרות.

תחנה 3 – נטילת ידיים: משחק: יושבים במעגל ומעמידים במרכזו קערה עם מים, קערה ריקה, ספל ומגבת. כל ילד זורק קוביית משחק בתורו. ילד שיצא לו המספר שש לוקח את הספל, ממלא מים מהקערה ומדגים נטילת ידיים. מדגישים את הכללים: נטילה לסירוגין ימין, שמאל, ימין, שמאל, ימין, שמאל – שש פעמים.

תחנה 4 – ארוחת בוקר בריאה: חותכים ביחד ירקות או פירות (אפשר לתת לילדים לחתוך בזהירות, עם סכין לא חדה, פירות רכים כמו בננות וכדומה). מכינים מיץ תפוזים סחוט טרי בעזרת מסחטות ידניות, וכך כל ילד יוכל ליהנות ממיץ סחוט, ירקות חתוכים ופירות (לא חייבים לעשות את כל האפשרויות).

מפגש סיכום יום

למפי ישאל את הילדים איפה הם טיילו היום. (על הר גבוה) ומה ראו מההר? (את השמש זורחת בבוקר!) הגננת תרים שלטים עם תמונות והילדים יחזרו ביחד איתה על סדר היום היהודי בבוקר.

משחק

בעזרת התמונות נחזור על הכללים של סדר היום היהודי:

- בכל פעם נבלבל את סדר התמונות ונזמין ילד לסדר אותן מחדש.
- נחביא תמונה אחת והילדים יצטרכו לגלות איזו תמונה חסרה.
- נוסיף תמונה שאינה קשורה, והילדים יצטרכו לגלות מהי.
- נהפוך תמונה אחת, והילדים יצטרכו לגלות מהי התמונה ההפוכה.

תפילה <<<

מפגש פתיחה

אלי: "שלום ילדים, שלום, היכן נטייל היום? לאן תרצו להגיע בארץ הקדושה?"
חלי: "אני רוצה לבקר היום במקום ממש קדוש. אלי, תתארגן וניקח את המשקפת. אני אראה לך לאן אנחנו הולכים לטייל היום."

אלי: "הנה, אני מגיע! הכנתי איתי הכול: יש אוכל, שתייה, ואפילו לקחתי סידור לדרך!"
חלי: "יופי, מעולה! סידור זה חשוב בדיוק לנסיעה של היום, כך נוכל להתפלל. אנחנו נוסעים למקום של האבות הקדושים, שחיברו את התפילות!"

אלי: "באמת? לאן? אני ממש מתרגש!"
חלי: "אנחנו נוסעים לחברון, למערת המכפלה! שם נמצאים אברהם, יצחק ויעקב, והאימהות שרה, רבקה ולאה!"

אלי: "אני ממש מחכה להגיע לשם! רגע, איפה המשקפת?"
חלי: "הנה, המשקפת אצלי. אני מסתכלת ובודקת. המשקפת מגלה לי שגם בדרך יש תפילה מיוחדת שאנחנו יכולים להגיד! מי יכול לעזור לי להיזכר? נכון מאוד, תפילת הדרך! אלי, תגיד אחריי: יהי רצון... עכשיו, אחרי שאמרנו תפילת הדרך, אני בטוחה שה' ישמור עלינו ושהנסיעה שלנו תהיה נעימה ובטוחה. אני מסתכלת דרך המשקפת ואני רואה כל כך הרבה ילדים מקסימים שמצטרפים אלינו (מסתכלת על ילדי הגן ומזכירה שמות שלהם). אני חושבת שהמשקפת רוצה להגיד לי משהו על התפילה שלהם! מה, חשבתם שרק מבוגרים יכולים להתפלל? רק צדיקים? מה פתאום! לתפילה שלנו, הילדים, יש כוח מיוחד! אנחנו יכולים להתפלל ולהודות ולברך את ה' על כל הטוב שהוא עושה לנו, וגם לבקש מה' שימשיך לשמור עלינו ושיביא לנו כבר את הגאולה!"

הגננת שואלת את הילדים אילו תפילות וברכות הם מכירים (שחרית, שמע ישראל, מנחה, ברכת המזון, תפילת שבת, תפילת הלל...) נכון מאוד! מי יודע מי חיבר את התפילות? (אברהם – שחרית, יצחק – מנחה, יעקב – ערבית) מה אנחנו אומרים בתפילה? אנחנו משבחים את ה', וגם מבקשים ממנו הרבה בקשות. על מה אנחנו יכולים להתפלל? הילדים ישיבו: שנהיה בריאים, שנהיה שמחים, שיהיו לנו הרבה חברים... ובעיקר, אנחנו מתפללים בכל יום ובכל הזדמנות על הגאולה!

משחק תפילת הדרך

כלהילדים יושבים על כסאות שמסודרים בטור כמו באוטובוס. הילדים משמיעים קולות ותנועות של נסיעה, והילד בכיסא הראשון הוא הנהג. כאשר המכונת 'עוצרת' מכריזים 'תפילת הדרך!' והנהג מחליף מקום עם הילד שאחריו.

הפעלה בתנועה

משמיעים שיר 'יהי רצון... שייבנה בית המקדש' ועושים תנועות של תפילה ובקשה. כל הילדים מסתדרים ברכבת שמטיילת ומבקשת מה' שישלח לנו את הגאולה. מעמידים שערים ומכריזים כי התפילה שלנו עולה מעלה-מעלה, עוברת בשערים, ומגיעה ישירות אל הקדוש ברוך הוא. נכנסים ועוברים בשערים בזוגות, כמו במשחק 'יש לנו תיש'.

מפגש ביניים סיפור על חוני המעגל

מכירים את חוני המעגל? חוני המעגל מלמד אותנו איך להתפלל! למה חוני נקרא 'המעגל'? חוני היה אמור להתפלל עבור כולם לגשם, אך גשם לא ירד. הוא צייר על האדמה מעגל, עמד בתוכו ואמר לקדוש ברוך הוא: "עד שלא תרחם על בניך ותוריד גשם, לא אצא מן המעגל!" כאשר התחילו לטפטף טיפות גשם קטנות אמר חוני כי גשמים כאלה לא יספיקו. מיד החלו לרדת גשמי זעף, טיפות גדולות וכבדות מאוד, שכמעט שברו את העצים והבתים. חוני אמר לה' כי אלה גשמים מזיקים וביקש ממנו 'גשמי ברכה ונדבה'. שמע ה' לתפילתו של חוני, גשמי ברכה החלו לרדת לאט ובנחת והשקו את השדות לרוויה. הגשמים המשיכו לרדת ולרדת ולא פסקו, וכולם פחדו שהגשמים יציפו את בתיהם! כעת הם ביקשו מחוני שיתפלל שהגשמים ייפסקו... התפלל חוני, וגם הפעם שמע ה' לתפילתו: מיד נשבה רוח, התפזרו העננים ושמם נעימה ייבשה את הארץ. רק אז יצא חוני מן המעגל והלך לביתו.

חוני המעגל מבקש מה' להוריד גשם ומתפלל לפניו כמו בן שמעז לבקש מאביו שימלא את כל רצונותיו. גם אנחנו, בתפילתנו, נבקש מה' ונתחנן אליו שישלח לנו את הגאולה, ונזכה שהוא יענה לנו ויגאל אותנו כמו שענה לתפילותיו של חוני.

משחק חישוקים ים-יבשה

נעמיד במרכז החדר חישוקים. הגננת מכריזה שמות של ילדים ושמות של תפילות. בכל פעם שהגננת מכריזה שם של תפילה (שחרית, תהילים, מודה אני, שייבנה בית המקדש, קריאת שמע, הריני מקבל...) הילדים קופצים לתוך החישוק. כשהגננת מזכירה שם של ילד – הילדים קופצים החוצה.

יצירה

סימניית נחת לסידור: כל ילד מקבל כרטיס ממפל ועליו מדביקים את המילים: **אֲבָבָא וְאֲמָמָא יִקְרְרִים, אֲנִי רוֹצֵה לְלַעֲשׂוֹת לְלִכְכֶּם נִנְחַחַת!** (מצורף בנספח להדפסה). הילדים חותמים את שמם בעזרת הגננת ומקשטים בעזרת פלסטלינה למריחה. אפשר לחזור חורים במסגרת ולתת לילדים להשחיל חוט (או כמה חוטים) לעיצוב מסגרת לסימנייה. את הסימנייה מעניקים לאבא או לאמא, שיוכלו לשים אותה בסידור.

פעילות מרכזית משחק התפילות

30 מפתחות שיכולים לבקוע את כל הרקיעים. מסבירים לילדים כי התפילה היא כמו מפתח שבוקע את הרקיעים ומביא לנו ישועות. יש מפתח פרנסה, מפתח גשמים, מפתח משפחה... בזכות התפילה אפשר לפתוח את המנעולים, לבקוע את שערי השמיים, ולזכות לברכה. משחקים 'מחפשים את המטמון': מחביאים בכמה מקומות, בתוך הגן ובסביבתו, מפתחות, ובכל תחנה מכוונים את הילדים לתחנה הבאה בעזרת סימנים.

הילדים מחפשים בתחנה את המפתחות ומבצעים משימה הקשורה לתפילה: אמירת פסוק מ-12 הפסוקים, אמירת פרק תהילים, תפילת 'יהי רצון... שייבנה בית המקדש'... בתחנה האחרונה יגיעו הילדים לתיבה נעולה, יפתחו אותה עם המפתחות, וימצאו שם הפתעה קטנה/סידור אישי.

מפגש סיכום יום

אלי וחלי ישאלו את הילדים איפה טיילנו היום, ויזכרו עם הילדים שהגענו למערת המכפלה, המקום שבו קבורים אבותינו הקדושים. נלמד כי העיר חברון היא אחת מערי הקודש, בגלל מערת המכפלה שנמצאת בה. מה למדנו בקשר לאבות הקדושים? על התפילות.

משחק

נניח במרכז המעגל לוח מחיק וטוש. בכל פעם נזמין ילד שייציר על הלוח משהו שעליו הוא מתפלל לה' או את אחת מהתפילות שהוא מכיר, ושאר הילדים יגלו מהי התפילה שבחר.

י"ב בתמוז - חג הגאולה <<<

עם כניסת הילדים בבוקר, תורגש אוירה חגיגית בגן. תמונה של הרבי הריי"צ מונחת על גבי שולחן ערוך עם מפה לבנה, מטבעות לצדקה, דפים חלקים לכתיבת פ"נ/ ציור לרבי ושלטים של ההכנות לכתיבת הפ"נ.

מפגש פתיחה

מסר מרכזי- ילד יהודי מקפיד תמיד על מעשים טובים

הגננת מספרת לילדים שהיום יבקר בגן אורח מיוחד. כדילגלות מי האורח תשמיע הגננת הקלטה של תקתקו מחוג שעות ותבקש מהילדים לזהותלמישייך הקול. מי משמיע כזה צליל. לאחר שיגלו הילדים את זהותו של האורח - שעון. תבקשהגננת לעזור לה לקרוא לו בקול, כדי שיכנס לגן. הגננת תקרא עם הילדים "שעון!" "שעון!" ותגלהלעיני הילדים את מוצג השעות. הגננת תפתח דיון במושג 'שעון' ומושגי זמן נוספים:

•מי מכיר את השעון?

•האם גם לכם יש שעון? היכן?

•האם למישהו שאתם מכירים יש שעון?

•בשביל מה אנחנו צריכים שעון?

•מדוע כדאי שנדע את השעה? (חלקי היממה - יום/לילה, חלקי היום - בוקר / צהריים /

ערב/ לילה, ימות השבוע - מתי מתחיל יום חדש/ מתי מסתיים יום ועוד).

הגננת תדגים לכך שחשוב לדעת באיזה חלק של היום אנחנו נמצאים, כדי לדעת מה צריך

לעשות עכשיו. הגננת תשאל:

מתי הולכים לישון? בלילה

אולי תלכו לישון מיד אחרי שתחזרו מהגן? לא...

למה? כי לכל דבר יש את הזמן המתאים לו, השעון עוזר לנו לדעת מה הזמן המתאים. הגננת

תסביר שהשעון שלנו מראה על זמנים של בוקר, צהריים, ערב ולילה.

לסיכום, הגננת תסכם את החשיבות הרבה של ידיעת הזמן, לתפקוד וההתנהלות התקינה של

כל אחד. המבט בשעון עוזר לנו לדעת באיזה זמן אנו נמצאים ולהיזכר מה כדאי ומתאים

לעשות בזמן זה.

הגנת תחיל לסובב את המחוג של השעון אחרונה נגד כיוון השעון, תצמיד את השעון לאוזן ותשאל: מה קרה לו? למה הוא מסתובב? הגנת תגלה לילדים שהשעון אומר שהוא רוצה ש'נלך' אחורה בזמן, ונספר סיפור שקרה לפני הרבה זמן, הרבה שנים, סיפור על הרבי הריי"צ, בתקופה שבה הוא היה ילד צעיר.

הגנת תסכים לשתף פעולה עם השעון ותספר: (במהלך הסיפור הגנת תציין על השעון את חלק היום בו מתרחש הסיפור. בוקר - תיאור השוק, צהריים - סיפור העגל, ואחר הצהריים ערב - הרבי במאסר קר וחשור).

באחד הימים צעד הילד יוסף יצחק לביתו לאכול ארוחת צהריים, כאשר בדרכו הוא פגש את ר' דוד הקצב המוכר בחנות הבשר. ר' דוד נשא על כתפו עגל וחיך ליוסף יצחק הקטן לשלום: כאשר לפתע, הגיע קצין המשטרה, האחראי על שמירת החוק והסדר - קפץ על ר' דוד ונתן לו מכה חזקה. יוסף יצחק הקטן שראה זאת, פעם בזריזות, התערב וניסה להגן על ר' דוד. הקצין כעס על הילד הקטן שהפריע לו במעשיו ונתן הוראה לאחד הוטרים לעצור את הילד ולהוביל אותו לתחנת המשטרה. בתחנת המשטרה הכניסו את יוסף יצחק המפוחד והרעב לאחד החדרים ונעלו אחריו את הדלת.

הגנת תעצור ותשאל את הילדים: מה מרגיש ילד שנקלע למצב כזה? איך הוא מתנהג? ומה, לדעתם יעשה יוסף יצחק כעת?

הגנת תגלה לילדים כי יוסף יצחק הקטן לא בכה ולא צעק, הוא לא ניסה לטפס אל החלון וגם לא ישב רועד ונפחד בפנינת החדר. יוסף יצחק החליט לא לוותר וגם במצב כל כך לא נעים ולא נוח, לקיים מצוות לימוד תורה! לא היו לו חומש וגם לא גמרא, לא היה עימו אף ספר לימוד, כדי ללמוד תורה, ובכל זאת יוסף יצחק היה נחוש בדעתו, חזק בהחלטתו לא לוותר על לימוד התורה והא החל לחזור בעל פה, מזיכרונות, משניות שידע היטב. הגנת תדגיש את המצב הלא נוח, והמאמץ לקיים מצוות למרות זאת, בלי לוותר!

33

לאחר זמן מה, פתח שוטר את החדר בו שהה יוסף יצחק ואמר לו כי קיבל הוראה מהמפקד הראשי לשחרר אותו!

הגנת תשאל את הילדים 'מיהו הילד יוסף יצחק?' ותספר כי זהו מי שבעתיד הפך להיות רבי יוסף יצחק, הרבי הריי"צ. שהיום, ביום י"ב בתמוז חל חג הגאולה שלו ממאסר ברוסיה, אליו נשלח בגלל קיום מצוות ולימוד תורה.

סיום - האדמו"ר הריי"צ, בהיותו ילד, גם כאשר היה במקום ובמצב בהם היתה אווירה והרגשה שכלל לא מתאים ומסתדר לקיים מצוות וללמוד תורה, בחר לא לוותר ולמרות הכל לקיים מצווה.

התוועדות חגיגית

עורכים שולחן יפה עם כיבוד חגיגי.
לומדים יחד את השיר (מצורף).

מקבלים החלטות טובות - הגנת תסביר שמהאדמו"ר הרי"צ אנחנו לומדים להתמסר לקיום מצוות, מבלי לוותר עליהן בכל מצב. הגנת תשאל את הילדים האם בחופש קל לנו לקיים מצוות כמו בימי הלימודים?

האם אנו זוכרים להתפלל באותה קלות? ליטול ידיים לפני הארוחה? וכד'. אחרי שהכרנו את דרכו של הרבי הרי"צ - האם צריך לקיים מצוות גם בחופש? גם כאשר קמים מאוחר? גם כאשר יש טיולים של פעם בשנה? מדרכו של הרבי הרי"צ אנו לומדים כי גם בחופשה המתקרבת לא נוותר על המצוות ונקפיד לקיימן.

אפשר להמשיך במוטיב השעון ולשאל את הילדים: אלו מצוות אנו מקיימים בבוקר? אלו מצוות אנו מקיימים בגן? בבית? בערב? לפני השינה וכו' ניתן לתאר בפני הילדים סיטואציות בהם הם נתקלים בקושי לקיים מצווה, למשל - הם לא מגיעים לברז נטילת הידיים או לא מוצאים את הכיפה בבוקר. הילדים יצטרכו להציע מעצמם רעיונות כיצד לקיים את המצווה על אף הקושי.

ילד ילד יקבל 5 כרטיסיות מצוות ויבחר את המצווה עליה הוא מחליט להקפיד בחופשה הקרובה.

יצירה

כל ילד יצבע את כרטיסיות המצוות שלו. כדאי לסמן לילדים באופן מודגש את המצווה עליה בחרו להקפיד. הילדים יקשטו את לוח השעון והמחוגים ובעזרת הגנת ירכיבו את השעון: יצמידו את כרטיסיות המצוות ללוח השעון במקום המספרים, עפ"י סדר היום (מאמירת "מודה אני" ועד "קריאת שמע שעל המיטה" ויחברו בסיכה מתפצלת את המחוגים ללוח השעון.

הגנת תסביר כי את השעון רצוי למקם במקום מרכזי בחדר השינה, כשר בכל יום בחופשה ניתן לסובב את המחוגים ולהיזכר במצוות שיש לקיים על פי סדר היום. הגנת תצייד כל ילד במדבקות ותנחה את הילדים לקשט את השעון במדבקה אחת בכל יום בחופשה, בו יזכרו לקיים את המצווה שבחרו להקפיד עליה גם בחופש.

התורה הקדושה (יום מים) <<<

נספחים להדפסה

• סמל'טובהתורה מכל סחורה, דף עם צורות של דגים.

הכנה נדרשת לפעילות

• אביזרים לפעילות של משחקי מים.

אביזרים ליצירה

- שקיות ניילון איכותיות או שמרדפים
- מדבקות עגולות
- עיניים זזות
- בריסטול או קרפ בצבע ירוק

התורה הקדושה (יום מים) <<<

מפגש פתיחה

אלי וחלי מגיעים עם המשקפת ושואלים את הילדים: "שלום ילדים, מה שלומכם? אנחנו רוצים לטייל בעוד מקום, לאן תרצו להגיע היום?" (שומעים את רעיונות הילדים)

אלי: "היום אני מחפש מקום מיוחד, מקום שמתאים לכל אחד! אני מריח את הריח של הגלים... אני כבר רואה את המים הכחולים... רוצים לדעת לאן? בואו נסתכל במשקפת, כמובן!"

הגננת מביאה את המשקפת, ועל העיגולים שלה מודבקות מדבקות בצבע כחול (או מודבק עיגול קטן עם ציור של ים ושמיים). הגננת מזמינה ילדים להסתכל במשקפת ולראות את הים. הגננת שואלת את הילדים מה אנחנו מרגישים כשאנחנו מגיעים לים. איזה ריח מריחים? איזה רעש שומעים? מה רואים? אילו צבעים? הגננת שואלת את הילדים אילו שמות של ים הם מכירים ושומעת את התשובות.

אלי מרכיב את המשקפת ומספר: "כן, ילדים, אני כבר מגיע לים! וואו, כמה דגים יש שם! הדגים חיים בתוך המים, בקושי רואים אותם בעיניים..."

מעניין אותי למה הדגים לא יוצאים מהמים, מי יכול להסביר לי?" (שומעים את תשובות הילדים והגננת מספרת סיפור)

בתקופה של רבי עקיבא ורבי שמעון בר יוחאי אסרו הרומאים על היהודים ללמוד תורה. אוי ואבוי, כמה נורא! איך אפשר בלי התורה? גם רבי עקיבא לא יכול היה להפסיק ללמוד תורה, ולכן רבי עקיבא, שהיה צדיק גדול, אמר: "אינני מפחד מהרומאים! אני ממשיך ללמוד תורה!"

36 פנה אליו יהודי בשם פפוס בן יהודה ואמר לו: "רבי עקיבא, זה מסוכן! אם הרומאים יתפסו אותך הם עלולים להרוג אותך!" ענה לו רבי עקיבא: "אספר לך סיפור, ואז תבין מדוע איני יכול להפסיק ללמוד תורה למרות גזרות הרומאים."

הגננת פונה לילדים: כעת אספר לכם את הסיפור שסיפר רבי עקיבא לפפוס:

הגננת מניחה על הרצפה שטיח כחול או שקית אשפה כחולה גדולה שיכסו את הרצפה ומסבירה שזה ים. היא שואלת: מי רוצה להיות דג בים הגדול? מי יודע אילו תנועות עושה הדג? (כל הילדים עושים ביחד תנועות של דג בפיהם).

הגננת פונה לילדים: כל ילדי הגן שלנו יהיו היום דגים, ואתם תעזרו לי לספר את הסיפור בהצגה. בואו נראה אתכם שוחים בים (הגננת מאפשרת לילדים לרדת לכמה שניות לים ומזכירה לעשות תנועות של דגים – שחייה בידיים ובעוץ עם הפה). הילדים חוזרים למקומות וממשיכים בסיפור:

יום אחד הלך לו השועל על שפת הים, על החוף, מצד לצד, הלך וחזר. לפתע הוא רואה שהדגים בים שוחים מהר, מתרוצצים מצד לצד כאילו הם בורחים משהו. פנה השועל לדגים: "מה קרה לכם, דגים יקרים? ממי אתם מנסים לברוח?" ענו הדגים לשועל: "מה, אינך יודע? אנחנו בורחים מפני הרשתות של הדייגים, אנחנו פוחדים שיתפסו אותנו".

השועל, שהיה רעב מאוד, הבין שעכשיו יש לו הזדמנות לאכול את כל הדגים ואמר להם כך: "דגים יקרים, יש לי עצה בשבילכם! עצה טובה מאוד! בואו, תעלו ליבשה, ונגור ביחד. בואו, דגים יקרים, כאן על היבשה כבר לא תצטרכו לפחד מהדייגים שפורשים לכם רשת ורוצים לדוג אתכם".

שמעו הדגים את השועל וצחקו: "חה חה חה!" (הגננת מזמינה את כל הילדים-הדגים להצטרף אל הצחוק) "עליך אומרים שאתה החכם שבחיות? הרי בכלל אינך חכם! כיצד אתה רוצה שנבוא לביתך? הרי אתה גר ביבשה! אם אנחנו, הדגים, נצא אל היבשה, לבית שלך..." הגננת עוצרת ושואלת את הילדים: מה יקרה לדגים אם ייצאו מהמים ויבואו לביתו של השועל? (הם ימותו, הדגים לא יכולים לחיות מחוץ למים!)

הגננת: "שועל, שועל! אם הדגים יצאו מהמים הם עלולים למות!"

הגננת שואלת: ילדים, מדוע הדגים ימותו ביבשה? מה יש להם בים שבזכותו הם נשארים חיים? (מים. הדגים יכולים לחיות רק בתוך מים)

הגננת חוזרת לסיפור רבי עקיבא: רבי עקיבא סיפר את הסיפור של הדגים והסביר לפפוס: "כך גם אנחנו, בדיוק כמו הדגים. על התורה נאמר: 'כי היא חייך ואורך ימך'. התורה היא כמו מים חיים, היא החיים שלנו. אם נפסיק ללמוד תורה חלילה, נהיה בסכנה הרבה יותר גדולה!"

הגננת פונה לילדים: ילדים, מה שמענו בסיפור? למה התורה דומה? למים חיים שבלעדיהם אי אפשר לחיות. כך אין יהודי בלי תורה!

ה' ברא את העולם לפי המצוות שכתובות בתורה. הוא ברא עצים כדי שנוכל לבנות סוכה, ענבים כדי שנוכל לקדש על היין ועוד. כל מה שברא ה' בעולם הוא בשביל התורה והמצוות, כדי שאף פעם לא ייפסק לימוד התורה. התורה היא אחת משלוש הרגליים שמחזיקות את העולם: תורה, עבודה (תפילה) וגמילות חסדים.

גם אנחנו, הילדים, יכולים ללמוד תורה: פרשת שבוע, משניות, שינון פרקי תהילים ואמירת 12 הפסוקים – כל אלה נחשבים לנו לימוד תורה וכך אנו שותפים בקיום העולם

משחק התנועות

לימוד תורה ומים: אחד הילדים נבחר לצאת החוצה. בוחרים ילד אחר שיעשה תנועות וכל הילדים חוזרים אחריו על התנועה. הילד שנכנס צריך לגלות מי הילד שמתחיל את התנועות. אפשר לחשוב עם הילדים אילו תנועות מתאימות ללימוד תורה ולתפילה ואילו תנועות מתאימות לשחייה במים.

משחק הפסוקים

בוחרים ילד אחד ומוציאים אותו החוצה, ואת הילדים שנשארים בגן מחלקים לשתי קבוצות לפי מקום הישיבה. מחליטים על פסוק אחד מ-12 הפסוקים וצועקים את שתי המילים הראשונות שלו. לדוגמה: 'שמע ישראל' – קבוצה אחת צועקת 'שמע' והקבוצה השנייה צועקת 'ישראל'. הילד שיצא חוזר לגן, סופרים עד שלוש ושתי הקבוצות צריכות לצעוק ביחד את המילה שלהם. הילד צריך לגלות את הפסוק שהם צועקים.

הפעלה בתנועה

א. משחק הדגים: הילדים מסתובבים בחדר בחופשיות והגננת משמיעה מוזיקה. כשהגננת עוצרת את המוזיקה כל ילד נעצר בתנועה של 'פריז' (freeze) כמו דג, וצריך להישאר בה עד שהגננת מפעילה שוב את המוזיקה.

ב. פעילות עם ספרי תורה: הגננת תולה על חוט בגובה הילדים כרטיסים של תורה בעזרת אטבים. הילדים מסתובבים סביב החוט, וכשהגננת מכריזה פסוק מ-12 הפסוקים (למשל 'תורה ציווה') כל ילד צריך לרוץ ולתפוס מהר כרטיס אחד של תורה.

ג. פורשים מפת אלבד כחולה. כל הילדים עומדים סביב המפה ומחזיקים בה (אך לא מותחים). כדאי לקרב אותם בעדינות כדי שהמפה לא תיקרע). הגננת מסבירה: המפה היא ים. לפעמים הגלים עדינים (מנענעת יחד עם הילדים את המפה בעדינות) ולפעמים הם סוערים (מנענעת מהר). הגננת מפעילה מוזיקה, והילדים מנענעים את הגלים לפי הקצב. אפשר להניח דגי קלקר או משחק על המפה וכך בזמן הנענוע הם קופצים ויש לשמור שלא יפלו.

מפגש ביניים

סיפור על לימוד תורה

זהו סיפור שהתרחש לפני שנים רבות, סיפור על תלמיד חכם גדול מאוד. תלמיד חכם הוא יהודי שלומד הרבה תורה. פעם אחת אותו תלמיד חכם גדול הפליג בספינה עם סוחרים רבים. הסוחרים היו מוכרים כל מיני דברים: סוחר אחד מכר בגדים, והיו לו באונייה שקים רבים של בגדים. סוחר שני היה סוחר עצים והיו לו הרבה ארגזי עצים באונייה. עוד סוחר היה סוחר של קמח, שלקח איתו המון שקים של קמח.

ישבו כל הסוחרים והתפארו בסחורה הטובה שנמצאת איתם. ואז הם פנו לתלמיד החכם ושאלו אותו: "איפה הסחורה שלך?"

ענה להם התלמיד החכם: "הו, הסחורה שלי גדולה עוד יותר מהסחורה שלכם!"

שמעו הסוחרים את דברי התלמיד החכם והסתקרו לדעת מהי הסחורה הגדולה שלו. הם חיפשו וחיפשו בכל הספינה, אך לא מצאו דבר. התחילו הסוחרים ללעוג ולצחוק לתלמיד החכם.

בהמשך המסע התנפלה על הספינה חבורה של שודדים, שהגיעו ושדדו (= לקחו) את כל הרכוש והסחורה שהיו על האונייה. כשהגיעו הנוסעים ליבשה לא נשאר להם כלום, אפילו לא לחם לאכול ובגד ללבוש!

מה עשה אותו תלמיד חכם? נכנס לבית המדרש והתחיל ללמוד תורה עם היהודים שישבו שם. כשראו בני העיר שהוא תלמיד חכם מופלג הם נהגו בו כבוד גדול.

באו אליו הסוחרים והתחננו לפניו: בבקשה ממך, גש לבני העיר והמלץ עבורנו, שכן אתה יודע כי איבדנו את כל רכושנו בספינה. בקש מהם שייגמלו עימנו חסד ויתנו לנו לחם לאכול, כדי שלא נמות ברעב!

הסכים החכם לסייע לסוחרים ואמר להם: זה מה שאמרתי לכם כי סחורתי גדולה משלכם! הסחורה שלכם אבדה ונעלמה ברגע אחד, ואילו הסחורה שלי קיימת לעולם!

הגנת פונה אל הילדים ושואלת: מהי לדעתכם הסחורה של התלמיד החכם? מה לא יכול ללכת לאיבוד או להיעלם אף פעם? התורה שאנחנו לומדים! טובה תורה מכל סחורה.

הגנת מראה לילדים את ספר התורה ומלמדת על החלקים שלו – המעיל, הכתר, האותיות הכתובות... הגנת מראה לילדים שבתורה הקדושה יש הרבה אותיות שמחכות להיות בספר תורה גדול ואמיתי – של כל ילד וילדה. לכל ילד וילדה יהודיים יש הזדמנות לקנות אות אחת מיוחדת בספר תורה, שתהיה האות האישית שלהם, וכך לקיים את מצוות כתיבת ספר תורה ולהתאחד עם כל ילדי ישראל! כאשר מסיימים לכתוב ספר תורה עורכים תהלוכה גדולה ומכניסים אותו בהתרגשות ובשמחה רבה.

הגננת שואלת את הילדים למי יש אות בספר התורה ומציגה תעודה של 'אות בספר התורה' (לילדי קהילת חב"ד אפשר לתת משימה לאתר את האות שלהם ואת שם הפרשה לפי התעודה שיש להם בבית, ולספר מחר בגן).
כל ילדי הגן שרים ביחד את השיר 'תורת ה' תמימה משיבת נפש'.

הפעלה מרכזית - יום מים

משחקי מים:

השפרכה מרובי מים וקליעה למטרה.

כיבוי נר דולק ממרחק בעזרת רובה מים.

השפרכת מים לתוך בקבוק שתלוי על קיר.

משחקי בלונים: ממלאים אותם במים ומשחקים מסירות כמו עם כדור.

קערות מים שבתוכם תפוח או מלפפון. תחרות בין שני ילדים שהידיים שלהם משולבות לאחור מי מצליח לאכול את כל הפרי או הירק בלי לגעת.

העברת מים מכוס לכוס: תחרות בין שתי קבוצות. עומדים בשורה. הילד הראשון בשורה ממלא מים בכוס ומעביר אותם לכוס של הילד שאחריו, וכך הלאה עד לילד האחרון בשורה.

מסלול כוס מים: תחרות בין שני ילדים. ממלאים כוסות חד-פעמיות וכל מתחרה צריך להחזיק בפיו כוס מלאה וללכת במסלול בלי להפיל או לשפוך אותה. המנצח הוא זה שמצליח לעבור את כל המסלול עם כוס מים מלאה.

מסלול בלוני מים: תחרות בין שני ילדים: מחזיקים כפית הגשה בפה. על הכפית מונח בלון מלא במעט מים, מנופח (לגודל קטן בהתאם לכף) וקשור. שני הילדים צריכים ללכת מתחילת המסלול עד סופו עם הבלון על הכפית שבתוך הפה, בלי להפיל ובלי שהבלון יתפוצץ. הילד שמגיע ראשון עם הבלון שלם – הוא המנצח.

הכנה מראש: מכניסים מראש לכוסות חד-פעמיות חלקי משחק קטנים (דגים למשל).

ממלאים במים ומקפויאים. הילדים צריכים להמיס את הקרח בעזרת פטישים ומים פושרים ולהשיג את המשחקים.

יצירה

אקוריום

כלילד מקבל שקית שקופה קשיחה ככל האפשר (ניילונית למשל), וכן צורות של דגים מסול/מפל/בריסטול או מדבקות דגים. הילדים גוזרים את הדגים ומדביקים לניילון. מומלץ להוסיף עיניים זזות. בין הדגים מוסיפים מדבקות קטנות – שהן הבועות של המים. אפשר לקשט גם עם חתיכות בריסטול ירוקות, כמו צמחיה. בצד השני של הניילון מדביקים סמל של תורה שעליו כתוב 'טובה תורה מכל סחורה'.

מפגש סיכום יום

הגנת מוציאה את אלי וחלי עם המשקפת ושואלת: "שלום ילדים, שלום! איפה טיילתם היום?" הילדים נזכרים שטיילו בים וגילו שהתורה היא כמו מים. **אלי:** "כמה נחמד! אני כל כך אוהב להיות בים ולהירטב! תזכירו לי מה גיליתם במשקפת ההפתעות? אילו מעשים ומצוות ידעתם שהתורה היא כמו המים? האם אפשר לחיות בלי התורה?" (שומעים את תשובות הילדים) "נכון מאוד! היום במשקפת גילינו איך התורה חשובה לנו. בלי התורה אנחנו לא יכולים – אנחנו בדיוק כמו הדגים! נשמור על התורה, היא לנו חשובה ויקרה!" שואלים את הילדים איך הם שומרים על התורה ומקשיבים לתשובות: אומרים את 12 הפסוקים, מנשקים ספר תורה בבית הכנסת, שומרים על ספרי קודש בצורה מכובדת בארון הספרים... מזכירים את האותיות בספר התורה, שהן ההזדמנות של כל אחד ואחת להשתתף בכתיבת ספר תורה. לאות בספר תורה יש מעלות מיוחדות והיא סגולה לשמירה. **שיר הפסוקים:** שרים יחד עם הילדים את 12 הפסוקים בשיר, ובחרים לכל פסוק כמה ילדים שהם יהיו החזנים. • שרים את השיר 'טוב לי תורת פיך מאלפי זהב וכסף

שבת קודש <<<

חומרים ליצירה:

- כדורי קלקר חצויים לשניים
- שיפודי עץ
- פלסטלינה למריחה
- גרגירי ציפורן

נספחים להדפסה:

- רצועות 'בוראמיני בשמים' (כדאי להדפיס על בריסטול או להעביר בלמינציה)
- תמונות למשחק זיכרון

שבת קודש <<<

מפגש פתיחה

הגננת מספרת לילדים, בעזרת משפחת ישראל, על שני אורחים חשובים מאוד שעומדים להגיע אליהם. אלי וחלי ישראלי עסוקים מאוד. הם מנקים את הבית, מסדרים אותו, פורשים מפה יפה על השולחן, מכינים אוכל טעים ולובשים בגדים יפים. למישהו יש רעיון מי האורח או האורחת החשובים? (הילדים מציעים רעיונות של אורחים חשובים שלכבודם אנחנו מתלבשים יפה, מארגנים את הבית וכו') הגננת שומעת את הרעיונות ואז מגלה לילדים בעזרת המשקפת: (הבובות ייקחו את המשקפת בידיים ויספרו לילדים): "אתם יודעים ילדים? המפה שפרשנו על השולחן היא לא סתם מפה, זו מפה לבנה! הנחנו על השולחן גם חלות טעימות ופמוטים עם נרות. גם הבגדים שלבשנו, אלה בגדים מיוחדים שאנחנו לובשים רק פעם בשבוע, עם נעליים מתאימות. התקלחנו, התארגנו והתכוננו ממש לכבוד האורחת החשובה שמגיעה אלינו כל שבוע, פעם בשבוע! מי מגלה מי האורחת?" (הילדים יגלו שזו השבת) הגננת מתרגשת ומלהיבה את הילדים: האורחת החשובה מגיעה גם אלינו! סוף השבוע מתקרב ויום שישי כבר כאן, ונוכל לקבל את השבת. זהו יום קדוש ומיוחד שלכבודו אנחנו מתכוננים, מנקים את הבית, מסדרים, מתארגנים, מתרחצים ומתלבשים בבגדים יפים וחגיגיים, מכינים אוכל טעים... איזה כיף שבאה שבת!

סיפור לשבת

פעם, בערב שבת, בבתו של ר' חנינא בן דוסא הייתה עצובה. אביה ראה זאת, ושאל אותה למה היא עצובה. "בטעות השתמשתי בחומץ להדליק את נרות השבת במקום בשמן!" אמרה לו בתו.

האם אפשר להשתמש בחומץ בשביל להדליק נרות? (התשובה היא כמובן לא) אבל ר' חנינא בן דוסא ידע שה' יכול לגרום לנס, ולכן ענה לה: "מי שאמר לשמן שיידלק, יאמר לחומץ שיידלק! הכול תלוי בידי ה'". ואכן קרה נס: נר השבת דלק עד מוצאי שבת, ואפילו הדליקו ממנו את נר ההבדלה!

משחק

הגננת מניחה במרכז המעגל קופסה עם אביזרים שונים המתאימים לשבת (מטפחות, כובע, גביע, נרות וכו') הגננת מכריזה שמות של ימים – ראשון, שני וכו'. בכל יום הילדים צריכים לעשות תנועה כלשהי כרצונם (חיוך, להרים ידיים, לעשות פרצוף ועוד), וכשהגננת מכריזה 'ערב שבת'/'שבת' כל ילד לוקח אביזר אחד מהקופסה ולובש במהירות. מחזירים את האביזרים לקופסה וממשיכים.

הפעלה בתנועה

הילדים מחזיקים מטפחות ומניעים אותן בקצב המוזיקה בהתאם לתנועות שהגננת מציגה:

- מכסים את העיניים – הדלקת נר שבת.
- מגלגלים את המטפחת לצורה של כוס – גביע.
- פורשים את המטפחת כמו מפה.
- עוטפים את המטפחת כמו שמלה – בגדי שבת.
- תנועה כמו תנועת הנר/האש – נר שבת ונר הבדלה.
- מקרבים את המטפחת בעדינות לאף – הבשמים שמריחים בהבדלה.

מפגש ביניים

הבדלה

הגננת מספרת סיפור על אדם שאירחבביתואורח למשך יום אחד וכיבד אותו על הצד הטוב ביותר: נתן לומיטהנוחואוכלטעים, פינקאותובחדר הכי נוח, לבש לכבודו בגדים יפים ועוד. הגננת שואלת את הילדים מהדעתם על היחס של המארח לאורח. הגננת מבקשת מהילדים להדגים פעולות יפות שלהכנסתאורחיםשהם מכירים ומקיימים. הגננת משיכה בסיפור: בערבה הגיעה זמן שלהאורח לחזור לביתו. המארח, שכל כך השקיע וכיבדאותובמשרהיום, פנהאלהאורחואמרלו: "נו, מתי אתה כבר הולך? אתה יוצא? זהו, בוא, תצאמהבית. יופי. הנה, המיטהכברלאשלך. הנה, כבר אפשר להחליף בגדים. שלום!" הגננת שואלת את הילדים: מהדעתכם? האם ההתנהגות הזו יפה? האם זה מתאים לגרש ככה את האורח שכל כך חיכינו לו? כמובן שלא.

קוראים לאלי וחלי ומבקשים מהם לעזור לנו לחשוב איך צריך להתנהג לאורחים. אלי מספר לילדים על האורחת החשובה שמגיעה אלינו בכל שבוע, שעליה אנחנו לומדים היום, שהיא השבת.

מזכירים לילדים כמה חיכינו לבואה של השבת, כמה התכוננו לקראתה. חלי לוקחת את המשקפת ומגלה אילו דברים מיוחדים עשינו לכבוד שבת: ערכנו את השולחן, התארגנו ולבשנו בגדים חגיגיים, הכנו מאכלים מיוחדים וטעימים, הפסקנו את כל הפעולות לכבודה... הכול-הכול לכבוד השבת. והנה, אחרי יום שלם, מגיע זמן צאת השבת.

אלי יסתכל במשקפת ויבדוק אם השמש כבר שוקעת והכוכבים יצאו. השבת כבר כמעט הולכת ומתחיל שבוע חדש, עוד יום חול.

האם נגרש את השבת ונשלח אותה ככה סתם? לא! נלווה אותה בצורה מכובדת, כמו שמלווים אורח מכובד. ניפרד ממנה בשמחה ובכבוד. ואיך נפרדים מהשבת? בזמן ההבדלה. זמן ההבדלה הוא זמן מיוחד שבו אנחנו נפרדים מהשבת ומודים לה' על היום הקדוש שנתן לנו. לכן לא נגרש חלילה את השבת וזהו, אלא זו ההזדמנות שלנו ללוות את האורחת ולהיפרד ממנה בכבוד.

משחק

נחביא חפצים הקשורים להבדלה בפיינה בגן ונשחק עם ילדי הגן משחק חם-קר, עד שיגלו את החפץ. ננראה לילדים את החפצים לאחר שנמצאו (נר הבדלה, בשמים, יין, גביע), נשאל אותם איך משתמשים בהם בהבדלה ונדגים יחד איתם.

הצעה ליצירה

בשמים להבדלה

- כדורי קלקר חצויים לשניים.
- שיפודי עץ.
- פלסטלינה למריחה.
- גרגירי ציפורן - בשמים להבדלה.

כל ילד מצפה את כדור הקלקר בפלסטלינה ונועץ אותו בתוך שיפוד העץ (בזהירות, בעזרת הגננת. יש להקפיד שהילדים לא ישאירו את הצד הדוקר חשוף). נועצים בכדור גרגירי ציפורן שלמים ומוסיפים רצועת נייר - ברכת 'בורא מיני בשמים' להבדלה.

פעילות מרכזית - משחק זיכרון על השבת

כלהילדים יושבים במעגל שבמרכזו נמצאים כרטיסים הפוכים שעליהם תמונות של סמלים הקשורים לשבת ולהבדלה. על כל ילד להרים זוג כרטיסים לפי התור ולנסות למצוא שני כרטיסים תואמים.

מפגש סיכום יום

אלי וחלי שומעים מהילדים על השבת הקדושה ואיך אנחנו נפרדים ממנה בכבוד. חלי: "שלום ילדים, שמעתי שהיום למדתם על האורחת החשובה. מי רוצה להזכיר לי מי זו? נכון מאוד – שבת המלכה!" אלי: "לכבוד השבת אנחנו מתכוננים, מתקלחים, מתארגנים, לובשים את הבגדים הכי יפים, מכינים מאכלים טעימים... בזמן השבת אנחנו לא עושים פעולות ומלאכות שליום חול הן קשורות. ואחרי שלשבת אנחנו מחכים כל כך, ממש קשה להיפרד ממנה סתם כך. ולכן במוצאי שבת אנחנו עושים _____ (הבדלה!) ומלווים את האורחת הנכבדה." חלי לוקחת את המשקפת ומתבוננת: "אני רואה כאן כל כך הרבה ילדים שאת השבת מכבדים, וממנה בכבוד הם נפרדים. כל הכבוד לכם! כל כך הרבה מעשים טובים אני מגלה במשקפת שלי בזכותכם, חברים! תזכירו לי בבקשה – איך אנחנו מתכוננים לשבת?" שומעים את תשובות הילדים וחוזרים על מה שלמדנו. משמיעים לילדים שיר של שבת.

משחק הריח: בכל תור מזמינים שני ילדים ומכסים להם את העיניים. מגישים להם מאכל או חפץ עם ריח מוכר, ועליהם להריח ולנסות לזהות מהו המאכל או החפץ (בשמים של הבדלה, תפוז, סוכריה, נרות שבת, חלה, במבה וכו').

אהבת ישראל (יז תמוז) <<<

מפגש פתיחה

(הגנת תדביק מראש סימנים או מדבקות של לבבות על המשקפת)

אלי וחלי עם משקפת: "שלום חברים, איפה אתם רוצים לטייל איתנו היום? איפה עוד לא ביקרנו?" שומעים את רעיונות הילדים ומציעים: "אולי נלך לבקר היום בירושלים, בשריד של בית המקדש, הכותל המערבי?"

חלי: "המון זמן לא היינו שם! הנה, יש לנו הזדמנות בדיוק בימים האלה לעלות לירושלים, למקום האחרון שנשאר לנו מבית המקדש. אתה יודע, אלי, אני כל כך מחכה שייבנה בית המקדש! בכל יום אני מתפללת על הגאולה ומבקשת מה': 'יהי רצון מלפניך... שייבנה בית המקדש במהרה בימינו!'"

אלי: "נכון, בית המקדש חסר לנו מאוד. הלואי שהוא ייבנה כבר ונזכה לראות את הכהן הגדול, להקריב קורבנות, כל הכוהנים יחזרו לעבודתם, גם הלויים... וכל שאר היהודים יעלו לבית המקדש בהתרגשות ובשמחה (שואלים את הילדים אם יש כאלה שהם ממשפחה של כוהנים או לוויים, או שהם מכירים מישהו כזה. מדגימים איך הם יהיו הכוהנים שעסוקים בעבודת הקורבנות והלוויים בעבודת השירה והזמרה בבית המקדש, ושאר עם ישראל בהבאת קורבנות – בהמות, עופות, וכן ביכורים ופירות לבית המקדש).

חלי: "אתה יודע למה נחרב בית המקדש? אנחנו נמצאים ביום י"ז בתמוז, בו כולנו עצובים ומתאבלים על חורבן בית המקדש. בית המקדש נחרב בגלל שנאת חינום, בגלל שלא הייתה אהבת ישראל. זה כל כך עצוב."

אלי: "נכון! את צודקת. רגע, המשקפת כאן? יש עליה סימן של לב! היא מגלה לי שכאשר אנחנו מתנהגים באהבת ישראל אנחנו מקרבים את ביאת הגואל ואת בניין בית המקדש. כן, בגלל שנאת חינום נחרב בית המקדש, ובאהבת חינום הוא ייבנה מחדש! יופי, אני משתדל באהבת ישראל! חלי, את צריכה עזרה? הנה, אני אעזור לך. יש כאן מישהו שצריך עזרה? אני פה..."

הגנת תשאל את הילדים מה היא אהבת חינום. איך מתנהגים באהבת חינום? נאהב כל יהודי רק בגלל שהוא יהודי, נחייך לכל אחד ואחת, נאיר פנים, נענה בשמחה, נעזור בחיור, נוותר, נחשוב טוב על מי שסביבנו... איך נתרחק משנאת חינום? לא נגיד מילים לא טובות אחד על השני חלילה, נשתדל לא לריב ולא להתעצבן...

פעילות

מכינים ממלוח קרטון מסגרת חלולה בצורת לב, מקשטים ועוטפים בנייר עטיפה מתאים. פורשים גיליון לבן על הקיר ומזמינים את הילדים לעמדת צילום של אהבת ישראל – כל ילד יחזיק את המסגרת בידו ויצטלם.

הפעלה בתנועה

משחקי זוגות – מסירות של כדור

הדבקת כדורים מניירות קרפ על לוח גדול בצורת לב. משימות של אהבת ישראל – מעבירים כוס מים מאחד לשני; מניחים יד על כל כתפי החברים ושרים 'הנה מה טוב ומה נעים'; גומייה שיתופית בצבע אדום – כולם אווזים בגומייה ומסתדרים בצורת לב.

מפגש ביניים

סיפור על התחלת חורבן בית המקדש – קמצא ובר קמצא:

שנים ספורות לפני חורבן בית המקדש ערך עשיר אחד מסיבה מפוארת לכל אוהביו. בין השאר הוא הזמין ידיד קרוב שלו, שקראו לו קמצא. המשרת שלו נשלח להזמין את כל המוזמנים באופן אישי אבל הוא עשה טעות מביכה: אדם בשם בר-קמצא, שאותו שנא העשיר בכל ליבו, קיבל הזמנה אישית לבוא ולהשתתף במסיבה. בר-קמצא האמין כי העשיר מחפש הזדמנות להתפייס עימו. הוא קפץ על המציאה והגיע אל המסיבה ביום המיועד.

העשיר ההמום הביט בו כלא מאמין. "אתה שונא שלי! לשם מה הגעת? להפר את השמחה?

48 | צא והסתלק מכאן!" בר-קמצא נבוכ מפרץ השנאה של העשיר וניסה להרגיע אותו: "אתה צודק, אך אם כבר באתי לכאן – אל תגרש אותי. אשלם לך במיטב כספי עבור האוכל שאוככל והמשקה שאשתה". העשיר לא ויתר: "לא! צא מכאן בזה הרגע!" בר-קמצא ניסה שוב: "אשלם לך חצי מהוצאות הסעודה כולה... רק אל תגרם לי בושות".

אין על מה לדבר!" המשיך העשיר. בר-קמצא כבר התחנן: "אשלם לך עבור כל הסעודה!"

העשיר אחז את בר-קמצא בידו וגירש אותו בבוז. בר-קמצא יצא פגוע עד עמקי נשמתו. פגעה

” בו במיוחד העובדה כי במשתה ישבו כמה וכמה חכמים, אך איש מהם לא ראה לנכון להגן על כבודו. 'אלך ואתנקם בהם', חשב לעצמו.

אמר ועשה. הוא יצא אל הקיסר ברומא, שם הלשין כי היהודים מרדו במלך. ”אם אינך מאמין לי”, הסביר בר-קמצא, ”אתה יכול לערוך ניסוי: שלח עימי בהמה כדי שיקריבו אותה בבית המקדש. אם הם יסרבו להקריב את הקורבן תדע שהם מרדו בר”.

המלך הסכים לערוך את הניסוי הפשוט, ובר-קמצא הערמומי מיהר להטיל מום בבהמה. היה זה מום קל, אך על פי חוקי ההלכה אסור להקריב בהמה בעלת מום על גבי המזבח. החכמים לא יכלו להקריב את הבהמה, ובר-קמצא חזר אל המלך וסיפר לו על התוצאות. המלך כעס מאוד. הוא ביקש להחריב את בית המקדש – והצליח.

נסביר לילדים כי היום גילינו איך אפשר לבנות את בית המקדש מחדש. יש לנו במשך היום כל כך הרבה הזדמנויות לאהבת חינוך ולעזרה לחבר. נהיה חברים של כולם, נאהב את כולם, נחשוב רק טוב אחד על השני ונוסיף אור בעולם! נשאל: למה אנחנו אוהבים זה את זה? נסביר כי כולנו אחים, כולנו בניו של הקדוש ברוך הוא, וכולנו משפחה אחת. נגלה לילדים כי אהבת ישראל היא אחת המבצעים החשובים של הרבי! הרבי מלמד אותנו לחשוב על יהודי אחר, לסייע לו ולהיות באחדות (בגן לאוכלוסיית אני”ש נוסף ונספר על השלוחים שנמצאים בכל מקום בעולם, ועל בתי חב”ד שמטרתם לסייע לכל יהודי. נשמע מהילדים אילו בתי חב”ד הם מכירים).

משחק

אנחנו רוצים לנהוג באהבת חינוך ולגלות אהבת ישראל ואחדות כלפי כל יהודי, וביחד נצליח לקרב את הגאולה. על הרצפה מפוזרות המון סוכריות קטנות. הילדים מתחלקים לזוגות, ובכל זוג קושרים לילד אחד את העיניים ולילד השני את הידיים. עליהם לעזור זה לזה לאסוף את הסוכריות מהרצפה.

הצעה ליצירה

זר פרחים שנביא במתנה לאח/אחות/חבר.

חומרים:

- גלילי נייר טואלט
- שיפודי עץ
- שאריות בדים/נייר עטיפה
- דבק

כל ילד מקבל שלושה גלילי נייר טואלט. גוזרים מלבנים משאריות בדים או נייר עטיפה בגודל של הגליל, ובעזרת דבק פלסטי עוטפים את הגלילים.

כשיש שלושה גלילים צבעוניים ויפים מקפלים כל גליל באמצע, כך שנוצרים שישה 'עלי' כותרת'.

מחברים את עלי הכותרת זה לזה בעזרת מהדק או דבק חם, משחילים שיפוד בין שני עלים, ובאמצע כל פרח שנוצר מדביקים עיגול קטן (אפשר גם חרוז או אבן נוצצת).
מצרפים ברכה יפה ומחממת לב.

מפגש סיכום יום

הבובות אלי וחלי שואלות את הילדים היכן טיילו היום, ונזכרים שביקרנו בכותל המערבי. נראה תמונה של הכותל המערבי ונשאל את הילדים מה עושים בכותל המערבי (מתפללים). איך הוא נראה? מה עושים בין האבנים? נספר על הפתקים הרבים של הבקשות והתפילות הטמונים בין אבני הכותל. ניזכר כי הכותל הוא החלק האחרון מבית המקדש, ונשאל את הילדים איך נוכל לבנות את בית המקדש – על ידי שנוסיף אהבת ישראל. נשמע תשובות שונות איך אנחנו יכולים להוסיף אהבת ישראל (עזרה לזולת, ביקור חולים, חיוך, אמירת שלום, כבוד לחבר, ויתור, להעניק משהו משלי, לשחק ביחד, מילה טובה וכו').

50

משחק אהבת חנים

כל ילדבתורו קושר את העיניים ומוציא פתק מקופסת הגרלה. על הפתק רשום שם של חבר, ועליו להגיד לחבר מילה טובה ומשמחת – התנהגת יפה, אתה חבר טוב, החצאית שלך יפה וכו'.

כיבוד הורים <<<

נספחים להדפסה:

- כרטיסי תמונות למשחק זיכרון מוצמדים בסלוטייפ או בגומייה (להדפיס מהנספח).
- אביזרים נדרשים להכנה לפעילות: חומרים להכנת כדורי שוקולד + קופסה למאכל (מצורף בערכה לרוכשים).
- חומרים לקישוט כרטיס ברכה: מפל, חוטים צבעוניים או סרט מתנות דק להשחלה במסגרת, פלסטלינה למריחה.
- מסגרת עם המילים: אַאָבָא וְאִמָּא וְקָרְרִים, אַאָנִי רוֹצֵעַ לְלַעֲשׂוֹת לְלַכְכֶם בְּנַחֲת!

כיבוד הורים <<<

מפגש פתיחה

אלי וחלי לוקחים את המשקפת ומסתכלים לכל הצדדים - צפון, מזרח, מערב ודרום. חוזרים עם הילדים על הכיוונים ומבקשים מהם להצביע בכל פעם שהם מסתכלים לאחד מהם. אלי וחלי מתלהבים ממה שהם רואים, ולבסוף בכיוון דרום אלי מגלה עיר שנמצאת בארץ הקודש.

אלי מספר לילדים שזו עיר כמעט רגילה, אבל משקפת ההפתעות מאירה לו את העיר הזו ומגלה לו שקרה בה משהו מאוד מיוחד לפני שנים רבות. אלי קורא ללמפי שיעזור. למפי מנסה ומנסה להסתכל במשקפת ולגלות איזה מעשה טוב מיוחד קרה בעיר הזו. בעזרת למפי ניתן לילדים רמזים על העיר: יש לה חוף ים, זו עיר בדרום הארץ, מתחילה ב-א... לבסוף למפי מגלה שזו העיר אשקלון.

בעיר אשקלון גר לפני שנים רבות אדם בשם דמא בן נתינה.

למפי מספר לילדים את הסיפור של דמא בן נתינה:

בזמן שבית המקדש היה קיים היו לכהן הגדול בגדים נהדרים! על חזהו היה בגד מיוחד שנקרא חושן, ובו היו קבועות ארבע שורות של אבנים יקרות. לכל אחד משנים עשר שבטי ישראל הייתה אבן יקרה ומיוחדת.

והנה, יום אחד אבדה אבן יקרה מבגדי הכהן הגדול!

לקחו חכמי ישראל כסף רב ומטבעות זהב והלכו לקנות אבן יקרה חדשה במקומה. הסתובבו בהרבה מקומות ושאלו: "מי יודע איפה אפשר לקנות אבן יקרה, גדולה ויפה כמו זו שאנו צריכים בשביל בגדי הכהן הגדול?" ולא ידעו האנשים.

לבסוף פגשו אדם שאמר להם: "בעיר אשקלון גר איש עשיר מאוד ששמו דמא בן נתינה, ולו אבנים יקרות ומרגליות - היפות ביותר בכל הארץ!"

הלכו החכמים לעיר אשקלון, אל ביתו של דמא בן נתינה, ודפקו על הדלת. יצא דמא ואמר

להם: "שלום עליכם, חכמי ישראל! מה רצונכם אצלי?" ענו לו החכמים: "שמענו שיש לך אבנים יקרות יפות ואנחנו רוצים לקנות אצלך. האם תסכים למכור לנו? הבאנו איתנו מטבעות זהב, נשלם לך מאה מטבעות זהב עבור האבן היקרה שאנחנו צריכים".

אמר דמא בן נתינה: "היכנסו לביתי וחכו רגע, ומיד אביא לכם האבן שביקשתם".

הלך דמא להביא את האבן היקרה מן התיבה שבה שמר אותה, והנה – התיבה סגורה והמפתחות אינם! נכנס דמא לחדר אחר לחפש את המפתחות, ושם ראה כי אביו ישן על המיטה והמפתחות לתיבה מונחים תחת הכר שלו.

חשב דמא בן נתינה: אם אוציא את המפתחות מתחת לכר, אבא יתעורר. אולי ייבהל ויצטער כאשר יתעורר פתאום! לא, אסור להעיר את אבא משנתו הטובה.

חזר דמא אל החכמים ואמר להם: "לא אוכל למכור לכם את האבן היקרה, כי המפתחות לתיבה שבה האבנים שמורות מונחים מתחת לראשו של אבא, והוא ישן."

חשבו החכמים שדמא אומר כך מפני שהוא רוצה יותר זהב תמורתה. אמרו לו: "אם תמכור לנו את האבן ניתן לך מאתיים מטבעות זהב במקום המאה שהבטחנו!"

ענה דמא: "לא! אסור להעיר את אבא!"

אמרו לו החכמים: "אנו זקוקים מאוד לאבן היקרה. ניתן לך שלוש מאות מטבעות זהב!"

לא הסכים דמא בן נתינה. ואף כאשר הציעו לו אלף מטבעות זהב לא שינה את דעתו: "לא אעיר את אבא בעד כל הזהב שבעולם!"

ראו החכמים שבאמת לא ימכור להם, והלכו משם עצובים.

זמן קצר לאחר מכן התעורר האב משנתו. לקח דמא את המפתחות, פתח את התיבה, הוציא את האבן היקרה והלך מהר אחרי חכמי ישראל. כאשר הגיע אליהם ונתן להם את האבן היקרה שביקשו, שמחו החכמים שמחה גדולה ורצו לתת לו אלף מטבעות זהב כפי שהבטיחו לו, אבל דמא לא קיבל.

"תנו לי מאה", הוא אמר, "כפי שהבטחתם לי בתחילה. איני רוצה להרוויח מזה שכיבדתי את אבא!"

כעבור שנה בדיוק נולדה בעדר של דמא פרה אדומה, פרה מיוחדת שכמעט לא ניתן למצוא כמוה, ומשתמשים בה בעבודת בית המקדש. פרה כזו שווה כסף רב! החכמים שמעו על הפרה ופנו מיד לאשקלון, לבית של דמא, הפעם כדי לקנות את הפרה. דמא זכה שבזכות כיבוד ההורים שלו נולדה דווקא בעדר שלו הפרה האדומה המיוחדת והנדירה.

אמרו חכמים: "צאו וראו איך דמא בן נתינה מכבד את אביו, כי ממנו אפשר ללמוד!"

כל הילדים שומעים ומתפעלים ביחד עם למפי מכיבוד ההורים של דמא, ומבינים למה משקפת ההפתעות לקחה אותנו דווקא למקום הזה.

הפעלה בתחושה ותנועה

בהקשר לסיפור של רבי טרפון ואימו שנקרעו לה הנעליים: כל ילד מוריד את הנעליים. מכינים קערה גדולה של צבע גואש ומדביקים על הרצפה מסלול מגיליונות נייר. אפשר להצמיד לילדים ניילון בועות לרגליים כדי שיהיה יותר חווייתי, או פשוט לטבול את הרגליים שלהם בחופשיות בצבע. הילדים טובלים את הרגליים, צועדים במסלול ומטביעים את עקבותיהם. בסוף המסלול כדאי להכין קערה עם מים ומגבת קטנה לייבוש (או שהמסלול יסתיים מחוץ לגן וכך יוכלו לנגב את הרגליים בדשא ולהתייבש מיד). יש לוודא שהמקום שבו הפעילות מתבצעת הוא מקום שאפשר לנקות ולנגב באופן מהיר ובצורה בטוחה, בלי חשש להחלקה חלילה.

מפגש ביניים סיפור על רבי טרפון

לרבי טרפון, מחכמי המשנה, הייתה אם זקנה, חולה וחלשה. לא היה בכוחה אפילו לעלות לבדה על מיטתה או לרדת ממנה. רבי טרפון טיפל בעצמו באימו ועזר לה, ולא הרשה לעבדים ולשפחות לעשות זאת במקומו. בכל פעם שרצתה האם לעלות למיטה מיד בא רבי טרפון, כרע על ברכיו לצד המיטה והתכופף עד הארץ, אימו הניחה את רגלה על גבו ועלה. גם כאשר רצתה האם לרדת מיהר רבי טרפון לכרוע ולהתכופף ארצה, כדי שתוכל להיעזר בו באותו אופן. פעם, ביום השבת, קראה האם לרבי טרפון ואמרה לו: "טרפון בני, רצוני לטייל מעט בחצר". שמח רבי טרפון ועזר לאימו לקום ולצאת לחצר. טיילה האם הזקנה בחצר, שאפה לקרבה את האוויר הצח, התחממה לאור השמש, נהנתה מריח הפרחים והאזינה לציוף הציפורים. ימים רבים לא הייתה בחוץ בשל חולשתה, והטיול היטיב עימה מאוד.

54 | אך לפתע, בעודה מהלכת בחצר, נקרעה רצועת הנעל שעל רגלה האחת נותרה יחפה. ראה זאת רבי טרפון ונבהל מאוד: הנעל יצאה מכלל שימוש ואמא אינה יכולה ללכת בה, ולתקנה אי אפשר – כי שבת היום!

מה דעתכם, ילדים? איך תחזור אמא הביתה? הלא כה זקנה וחלשה היא! אולי תצטנן, חלילה, אם תדרוך על האדמה הקרה ברגל יחפה! מי יודע מה עשה טרפון, הבן האוהב? רבי טרפון לא התבלבל. הוא התכופף והניח את שתי ידיו מתחת רגלה של אימו, וכך התקדם לצידה צעד אחר צעד כשידיו מפרידות כל העת בין רגליה היחפות ובין הקרקע. כך נכנס עימה הביתה ועזר לה, כדרכו, לעלות למיטתה כדי לנוח אחרי הטיול המעיף.

מפגש סיכום יום

נשאל את הילדים את מי ראינו ואיפה ביקרנו.

נגלה כי היום למדנו על מצוות כיבוד הורים. נבקש מהילדים לתת לנו דוגמאות איך הם מכבדים הורים בבית – קמים לכבודם, לא יושבים בכיסא שלהם, מגישים להם שתייה, משתדלים לעזור להם, שומעים בקולם, אוספים את הצעצועים... אחרי כל פעולה טובה שהילדים אומרים נדביק מדבקה זוהרת על לוח, ונראה לילדים כמה אור המצווה שלהם עושה. נדגיש כי כיבוד הורים אנחנו מקיימים מתוך שמחה – שיש לנו זכות לעזור להורים שלנו, שכל כך דואגים לנו, ולכבד אותם.

נבקש מהילדים להביא בימים הקרובים פתקים על מעשה טוב של כיבוד הורים.

משחק אישיות: ההורים של... הכי חשובים בבית של...

בכל תור הגנת בחרת ילד אחד מילדי הגן ולא מגלה לילדים מי הוא. הילדים שואלים שאלות והגנת עונה 'כן' ו'לא'. האם יש לו משקפיים? האם הוא לובש חולצה לבנה? האם יש לו סיכה בשיער? וכו'. לפי התשובות הילדים יגלו מיהו הילד, ואז כולם מכריזים ביחד: ההורים של דני הם הכי חשובים בבית של דני! וכך הלאה, עד שעוברים את כל ילדי הגן.

קריאת שמע שעל המיטה <<<

חומרים ליצירה:

- מדבקות זוהרות בחושך
- מדבקות כוכבים
- מדבקות פנינים

חומרים לפעילות:

- צבעי גואש
- גליונות נייר
- דבק חזק
- ניילון בועות (רצוי)

חומרים להכנת מכשיר קצף:

- כוסות חד־פעמיות
- מגבונים לחים
- גומיות,
- קשים

קריאת שמע שעל המיטה <<<

מפגש פתיחה

אלי מוציא את המשקפת: "בוקר טוב ילדים, איך אתם מרגישים? איפה אנחנו היום מבקרים? מה? מה אתם אומרים?" (אלי מקשיב לילדים)

"אה, כבר מאוחר! אי אפשר לצאת לטיולים.

אוי, כל כך חבל. ממש-ממש רציתי טיול. רגע, אבל יש לי רעיון,

יש לי משקפת, היא יכולה לעזור לי המון!

כן, במשקפת אני אסתכל, וככה אוכל להמשיך להכיר את ארץ ישראל!

הנה, אני מסתכל לשמיים. וואו, אני רואה המון כוכבים, השמיים כמעט שחורים!

השמע כבר הלכה, רק הירח מאיר לנו את החשכה."

(מכירים לילדים את המושגים ירח-לבנה, כוכבים, לילה, בוקר...)

"מי יודע, ילדים, מה בלילה אנחנו עושים?" (הולכים לישון)

(אלי שואל את הילדים איך הם מתארגנים ללילה ומקשיב לתשובות)

"דרך המשקפת אני רואה המון-המון ילדים שכבר הלכו לישון.

קודם כול הם כמובן דאגו לניקיון,

ואחר כך הם לא שכחו את התפילה: קריאת שמע שעל המיטה!

כן, שמע ישראל אנחנו אומרים, לפני שאת העיניים עוצמים.

נשיקה למזוזה, והופ – למיטה, ככה נוכל לישון בצורה רגועה.

נזכור שה' עלינו שומר בכל עת ובכל שעה."

מזמינים ילדים להציג בפנטומימה משימות שהגנת לוחשת להם, וכל הילדים יצטרכו לגלות

מה הפעולה ואיך קשורה להכנה לשינה:

•נשיקה למזוזה

•מקלחת/שטיפת פנים

•אמירת שמע ישראל

•עצימת עיניים

•שמירה על השקט

•הכנת ספל לנטילת ידיים (לגנים בוגרים וברמת ידע מספיקה שמכירים את המושג).

משחק 'גמד יושב ביער'

מוציאים ילד אחד החוצה ומזמינים ילד אחר לשכב כשגופו מכוסה וראשו מוסתר כך שלא מזהים מי הוא. הילד שיצא חוזר ומסתובב סביבו, וכשהוא מכריז 'גמד גמד השמע קולי' הילד משמיע את קולו וכך אפשר לזהות אותו.

פעילות בתנועה

מסלול זחילה: מחברים כמה שולחנות בצורה בטוחה כך שהילדים צריכים לזחול ביניהם ולצאת מהצד השני. כל ילד עובר במסלול, וכשמסיים נותן כפיף לחבר שעבר לפניו וחוזר להמתין בתור.

משמיעים מוזיקה שקטה. הילדים מקבלים עיגולים מנצנצים וכל ילד הופך להיות כוכב. הכוכבים משייטים בשמיים לצלילי המנגינה. בסוף הפעילות משתיקים את המוזיקה ומכסים את העיניים ביד ימין. אומרים ביחד "שמע ישראל, ה' אלוקינו ה' אחד".

מפגש ביניים

אלי וחלי מתארגנים לשינה

עורכים הצגה עלאלי וחלי שמתארגנים לשינה ומחכים מאוד למשהו מסוים. הם לא מגלים מהו, ותוך כדי ההכנות הם ממשיכים לספר כמה הם מחכים לרגע הזה שיגיע. הם עסוקים מאוד לזכור לעשות את כל המטלות: לצחצח שיניים, להתקלח ולנקות את הגוף, ללבוש פיג'מות... סוף סוף הם מוכנים לעלות לחדר ולהיכנס למיטה ואז הם קוראים ביחד: הנה, אנחנו מוכנים! נשיקה למזוזה וקריאת שמע. קוראים ביחד קריאת שמע, עוצמים עיניים ומתחילים לחלום חלומות נעימים. שומעים מהילדים רעיונות לחלומות נעימים שהם חולמים.

59

משחק חלומות

הגננת מזמינהבכל תור ילד אחד לשים את הראש על הברכיים. ילד אחר מגיע, נוקש לו על הגב ואומר בקול: 'טוק-טוק, מי אני ומה שמי?' הילד הישן צריך לגלות מי הילד שנקש לו על הגב.

יצירה - מובייל לחדר

חומרים נדרשים:

- חוט דיג
- מפל
- חומרים לקישוט (מדבקות כוכבים, פנינים, מדבקות זוהרות)
- חרוזים גדולים להשחלה

כל ילד מקבל שלושה כרטיסים בצורת עיגול, פרח וכו' ממפל. מקשטים את הכרטיסים בעזרת מדבקות זוהרות בחושך, מדבקות כוכבים, חרוזים, מדבקות פנינים ועוד. על הכרטיס האמצעי מדביקים את תפילת 'שמע ישראל' (בנספחים להדפסה). מחברים את הכרטיסים בעזרת חוט (רצוי חוט דיג שקוף) וקושרים למתלה. אפשר להוסיף בין הכרטיסים חרוזים או קישוטים אחרים.

פעילות מרכזית

בפעילות זו חוזרים יחד עם הילדים על סדר היום שלנו: קמנו בבוקר, התפללנו, שיחקנו, למדנו, אכלנו אוכל בריא, עזרנו בבית ואכלנו ארוחת ערב, ולאחר כל אלה הגיע זמן ההתארגנות לשינה. לפני השינה אנחנו מכינים את הגוף ומתארגנים - מקלחת, צחצוח שיניים וניקיון אישי - וכמובן קריאת שמע שעל המיטה.

הפעילות מדגימה את סדר הערב ומתייחסת לניקיון. הילדים מכינים 'מכשיר קצף' (כמו המקלחת):

חומרים:

- כוסות חד־פעמיות
- מגבונים לחים
- קש
- גומייה משרדית
- טושים לא מחיקים

הילדים מקבלים כוסות ומקשטים אותן בעזרת טושים לא מחיקים. לאחר מכן עוטפים את הצד הפתוח במגבון ומצמידים אליו גומייה חזקה כדי שלא ייפול. בעזרת הגנת יוצרים עם עט או סיכה חור בצד השני של הכוס, בתחתית, ודרכו משחילים את הקש. הגנת מכינה קערת קצף מתמהיל של מים וסבון כלים. מומלץ לצאת לחצר כדי לשחק.

הילדים טובלים את הכוס מהצד של המגבון בקערת מי סבון, נושפים בקש ומנסים ליצור נחשי קצף ארוכים ככל האפשר. אפשר לערוך תחרויות, להקים מסלולים, או לבחור צורות מיוחדות שהילדים ינסו ליצור עם המכשיר שהכינו.

מפגש סיכום יום

נבקש מכל הילדים לעצום את העיניים ולהניח את הראש, ואז למפי יגיע.

למפי: "היי, ילדים, לא שכחתם משהו? אני רואה שכולם ישנים! רגע, רגע..."
הילדים פוקחים עיניים ומסתכלים על למפי.

למפי יכריז: "עשיתם את כל ההכנות לשינה? זכרתם להגיד קריאת שמע? זכרתם לתת נשיקה למזוזה?"

נבקש מהילדים להזכיר אילו פעילויות אנחנו עושים בערב שלנו, לפני שאנחנו הולכים לישון.

למפי ישאל את הילדים: "רגע, בבקשה, תסבירו לי, ילדים, למה אנחנו קריאת שמע אומרים?"

אהה... כך אני זוכר שה' עליי תמיד שומר, שה' הוא זה שבורא את העולם! נכון מאוד!"

"אני אגלה לכם סוד. אני, לפני שאני הולך לישון, אני חושב על כל מה שעשיתי, אילו מעשים

טובים אספתי וכמה אור בעולם הוספתי, ואני מחליט שגם מחר אני רוצה להתנהג ככה! ואז כל

יום ויום אני מתנהג עוד יותר טוב! מה אתם אומרים, רעיון טוב?"

נשאל את הילדים מי אמר קריאת שמע בלילה, ונזכיר – בזכות זה התנהגת מקסים היום,

ויתרת לחברים, שמעת בקול הגנת וכו'.

משחק

61 | כמו המשחק 'לשים מטפחת' אך בלי הדקלום. יושבים במעגל על הרצפה ובוחרים ילד אחד שיסתובב מאחורי הילדים. משמיעים מוזיקה (במקום הדקלום), וכאשר המוזיקה נעצרת הילד נוגע באחד הילדים ודופק לו על הגב. הילד שדפקו לו על הגב צריך לרוץ ולנשק את המזוזה, ובינתיים הילד שדפק מתיישב במקום שלו. כך ממשיכים, והפעם הילד שנבחר לנשק את המזוזה הוא זה שמסתובב מסביב ובוחר את הילד הבא.

ויתור <<<

חומרים לפעילות:

- כדוראו בובתלב למשחק.
- לפעילות בתנועה: בלונים וכלי נגינה.
- למשחק 'חבילה עוברת': חבילת פרסים קטנים או ממתקים כמספר הילדים, עטופים בניירות עיתון. בין הניירות פתקים עם משימות, יש להדפיס את המשימות.

חומרים ליצירה:

- חומרים ליצירת בובת אצבע לפי הפירוט, שקית אריזה מתאימה, ספרון.

נספחים להדפסה:

- תמונה שלקבר רחל למפגש.
- משימות לחבילה עוברת.
- תרשים בובת אצבע ליצירה.
- ספרון ליצירה
- ספרון קריאה בנושא ויתור

ויתור <<<

מפגש פתיחה

הבובות אלי וחלי משוחחות ביניהן:

חלי: "אלי, אמא אמרה שעוד מעט תבוא דודה שרה והיא תלך איתנו לגן השעשועים!"

אלי: "איזה כיף, איזה יופי! אני ממש אוהב את הגינה. הכי כיף להתנדנד. מתי הולכים?"

חלי: "הנה, היא הגיעה. בואו נלך ביחד לגן השעשועים."

אלי: "איך אני שמח! הנדנדה פנויה! אני בנדנדה."

חלי: "אלי, מתי אתה יורד מהנדנדה?"

אלי צוחק: "לא... אמרתי לך שאני מגיע לנדנדה. זהו, הנדנדה שלי, אני תפסתי."

חלי: "אבל גם אני רוצה קצת להתנדנד!"

אלי: "לא, מה פתאום? הנדנדה שלי! לא רוצה לרדת. בעיה שלך!"

שואלים את הילדים מה דעתם על המריבה של אלי וחלי. האם ההתנהגות של אלי הוגנת? מקשיבים להצעות של הילדים ומבינים כי אלי צריך לוותר לאחותו ולכל ילד אחר שגם רוצה להתנדנד.

הבובות אלי וחלי יכריזו: "גם אנחנו רוצים לוותר. אני מוותרת, אתה מוותר, נותר אחד לשני ונאהב יותר!"

שואלים את הילדים אם הם יודעים מה זה אומר 'לוותר'. על מה אנחנו מוותרים? על משהו שיש לנו. אנחנו מוכנים לוותר ולהעניק משהו שיש לנו למישהו אחר.

לדוגמה: לוותר על המשחק שבדיוק רציתי לשחק בו עכשיו; לוותר בחצר על המגלשה; לוותר ולתת לילד אחר להיות לפניי בתור; לוותר לאחותי על המקום שאני הכי אוהבת שהוא המקום הקבוע שלי; להיות נדיבה ולהרשות לאחותי להשתמש בצבעים החדשים שלי. יש לנו המון הזדמנויות לוותר, וכל מעשה כזה של ויתור מוסיף אור בעולם. במקום לריב אנחנו יכולים לבחור לוותר.

(לגדולים יותר אפשר להוסיף שגם אם מישהו לא התנהג יפה חלילה, אנחנו יכולים לוותר ולא למהר לריב איתו בחזרה)

מהיום אנחנו משתדלים תמיד לוותר ולא לריב!

משחק פנטומימה

מזמינים שני ילדים בכל תור להוציא משחק מקופסת המשחקים. הילדים יעשו הצגה בפנטומימה איך הם מוותרים אחד לשני ולא רבים.

הפעלה בתנועה

כל ילד מקבל אביזר אחר של מוזיקה (שליש, תוף, רעשן ועוד). משמיעים מוזיקה ומקישים בכלים לפי הקצב. כאשר המוזיקה נעצרת כל ילד צריך לומר הכי מהר שהוא יכול ולהעביר את הכלי בשמחה לילד אחר. אפשר גם עם בלונים: כל ילד מנפח בלון ומקפיץ אותו לפי המוזיקה. כאשר המוזיקה נעצרת מוותרים על הבלון שהיה ומעבירים אותו לילד אחר.

יעירה

הכנת בובות אצבע לתיאטרון בובות על ויתור. לבובות מצרפים טקסט סיפורי על ויתור, כך שהילדים יוכלו להציג אותו בבית בעזרת הבובות (אפשר להדפיס מהנספח, רצוי לקפל כספרון. בערכה לרוכשים מצורף כספרון). הטקסט:

א. בארוחת הבוקר, ליד השולחן
אני הכי אוהב את הכיסא הירוק, כמובן.
גם אחותי הקטנה מאוד רוצה
לשבת על הכיסא הירוק בארוחה.
זה הכיסא הכי יפה, ואני הגדול!
אני רוצה אותו, וזה הכול!
זה קצת קשה, אבל בסוף אני חושב
שכדאי מאוד לוותר ולהתחשב!
אז בבוקר הבא אני מחכה בשקט
ורואה איך אחותי רצה ומתיישבת.
את הכיסא הירוק היא בשמחה תופסת
ואליי היא מחייכת.
בלב אני מרגיש כמה טוב
לוותר אחד לשני ולאהוב!

ב. זה קרה בגן, במשחקי החצר,
אני תפסתי את הנדנדה מהר-מהר!
התנדנדתי המון זמן, היה לי ממש כיף,
מתנדנד ומתנדנד בלי להתעייף.
ליד הנדנדה נעמד חבר,
שגם הוא רצה להתנדנד בחצר.
מה אכפת לי? אני תפסתי ראשון את הנדנדה!
הוא יכול לחכות לפעם הבאה!
ככה אמרתי לעצמי בהתחלה,
אבל בלב נכנסה לי פתאום מחשבה:
זה כל כך יפה להתחשב באחר,
לפעמים לדעת לוותר.
אז מהר מהנדנדה קפצתי,
ולחבר בשמחה להתנדנד הצעתי.
הוא הודה לי מאוד
ואני חשבתי לי עוד:
כל כך נעים לוותר,
זה שווה הרבה יותר!

משתמשים בתרשים של בובות אצבע (נספח להדפסה). לכל בובה מדביקים את השוליים בעזרת דבק חזק בגודל של האצבע.
מקשטים את הבובות ומדביקים עיניים זזות, מדבקה לפה, שערות מחוטי צמר, כדורי פונפון קטנטנים על הבגדים ועוד. מכניסים את הבובות לשקית צלופן שקופה קטנה, מצרפים את הטקסט ומדביקים את השקית.

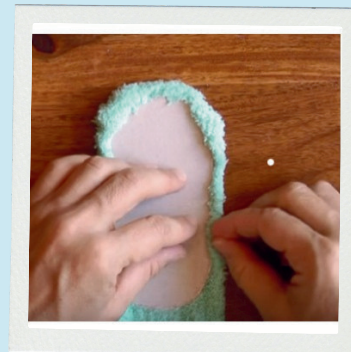
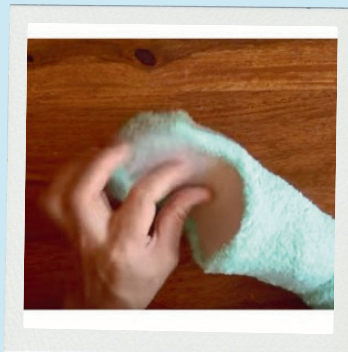
למי שיש אפשרות, הצעה ליצירה להכנת הבובה עם כל התהליך: כל ילד מקבל גרב, עיניים זזות, חומרים לשיער וקרטון (אפשר מקופסת קורנפלקס, טישו וכדומה).

שלב 1 - הכנת הפה של הבובה:

משרטטים וגוזרים מלבן עם פינות עגולות מהקרטון באופן הזה: הגודל צריך להיות תואם לעקב של הגרב. צובעים את הקרטון מצידו הפנימי (החלק) בצבע גואש או בצבעי פנדה. מקפלים את הקרטון לשניים.

הצמדת הפה: בעזרת דבק חם (על ידי הגנת בלבד) מצמידים צד אחד של הפה לעקב של הגרב, כמעט עד השוליים. מהדקים את פינות הגרב למסגרת הקרטון כך שהחיבור יהיה הדוק ככל האפשר והגרב תכסה את הקרטון ולא להפך. מקפלים את הגרב מעט ומצמידים גם את החצי השני של הפה בעזרת דבק חם.

(שלב זה ניתן לביצוע על ידי הילדים) משחילים את היד בתוך הגרב ומקפלים את הגרב יחד עם הקרטון שעליה למשך כעשר שניות, כך שצורת הפה תתהדק ותישמר.

שלב 2 - המשך עיצוב הבובה

מצמידים מעל הפה עיניים זזות בעזרת דבק חם.

מוסיפים פונפונים לקישוט, שערות מחוטי צמר, וכל רעיון אחר. את החלקים שדורשים הצמדה חזקה הגננת תחבר בעזרת דבק חם.

מפגש ביניים

למפי יגיע עם המשקפת: "שלום ילדים, אתם זוכרים מי לימד אותנו לוותר? הנה, אני רוצה לקחת אתכם למקום קדוש מאוד, שם קבורה אישה צדיקה – אחת מאימהות האומה! האם אתם מכירים את האימהות? שרה, רבקה, רחל, לאה. מי קבורה בבית לחם? רחל אימנו. משקפת ההפתעות שלי מגלה לי שבמקום הזה יש הפתעה מיוחדת מאוד! מעשה טוב גדול במיוחד! הקשיבו ואספר לכם על רחל אימנו הצדיקה, שלאחותה לאה בגבורה ויתרה. רחל הייתה צריכה עם יעקב להתחתן, אך אביה לבן החליט להביא ליעקב את לאה. וכך רחל הצדיקה דאגה לאחותה, שחלילה לא תתבייש. רחל לימדה אותה את הסימנים המיוחדים שיעקב מסר לה. לאחר מכן זכתה גם רחל להתחתן עם יעקב אבינו. כאשר הגיעו יעקב וכל משפחתו לארץ ישראל ילדה רחל את בנימין, ולאחר לידתו נפטרה מהעולם. רחל לא נקברה ליד כל האבות והאימהות, במערת המכפלה שבעיר חברון, אלא נקברה באמצע הדרך, בקצה בית לחם. רחל הצדיקה מתפללת על עם ישראל כשהם בגלות, ומתחננת לה' שיגאל את עם ישראל וישיע אותם". מראים לילדים את תמונת קבר רחל ומסבירים על הוויתור המיוחד של רחל.

פעילות מרכזית

א. משחק 'חבילה עוברת':

במהלך המשחק מטמיעים את המושג ויתור – לתת משלי לאחר – וחוזרים עליו. הילדים יושבים במעגל. משמיעים מוזיקה ומעבירים חבילה עטופה מילד לילד. כאשר עוצרים את המוזיקה הילד שאצלו נעצרה החבילה צריך להוריד עטיפה אחת (כדאי להשתדל לשתף כמה שיותר את כל ילדי הגן). לאחר שהילד מוריד את העטיפה הגנת קוראת את הפתק שעליה והילד מבצע את המשימה. הגנת מכריזה: "הילד... מוותר על החבילה ומביא אותה ל...". וכך בכל תור.

בסיום המשחק מגיעים לפרס המוטמן בפנים. לפני שכל ילד מקבל הגנת מכריזה: "במקום לקחת לעצמי, כל ילד בוחר למי לתת את הפרס שקיבל". כך אנחנו מתרגלים לוותר ולתת לאחר.

ב. פעילות עם בר-בצק: כל ילד יוצר צורה מיוחדת או לב עם הבר-בצק ומעניק אותה לאחד החברים.

הפרשת חלה <<<

מפגש פתיחה

אלי וחלי מתרגשים מאוד: היום הם ממשיכים בטיול למערת המכפלה ולומדים על האימהות שרה ורבקה. מה אנחנו לומדים מהן? אלי וחלי יסתכלו במשקפת ויגלו כי האוהל של שרה היה אוהל מיוחד מאוד, שהיו בו שלושה ניסים: ענן קשור מעל האוהל, נר דולק משבת לשבת, וברכה בעיסה, בבצק שממנו מכינים חלות. אלי וחלי מתרגשים לשמוע על הניסים ומבקשים גם הם לאפות חלות לשבת. הם מבקשים מהילדים להזכיר להם אילו חומרים צריכים כדי להכין חלות. חלי בודקת במשקפת ומגלה שיש להם הזדמנות לערוך הפרשת חלה – מצווה מיוחדת שבה אנחנו לוקחים חתיכה קטנה מהבצק, עוטפים אותה ולא משתמשים בה (שורפים אותה או עוטפים בעטיפה נוספת ומשליכים לפח). בימי בית המקדש צריכים להביא את החתיכה הזו לכהן. מברכים: 'אשר קידשנו במצוותיו וציוונו להפריש חלה מן העיסה'. מכינים יחד בצק ומעמידים אותו להתפחה. משתפים את הילדים בהוספת החומרים ובלישה. מסבירים על פעילות השמרים המתפיחים את הבצק.

טקס קבלת שבת

חשוב לערוך טקס קבלת בהתאם לרמת ילדי הגן ובהתאם לידע שלהם.

סיפור לשבת - יוסף מוקיר שבת

בעיר אחת חי אדם ושמו יוסף. יותר מכול אהב יוסף את השבת. בכל ימות השבוע היו עולים על שולחנו רק פת לחם ומים, אבל לכבוד שבת היה קונה דגים, בשר ויין. כל השבוע היה יוסף חוסך כסף, אוסף מטבע למטבע, עד שביום שישי היה הולך אל השוק עם ארנק מלא מטבעות ובלב מלא שמחה כדי לקנות מטעמים לשבת. כל אנשי העיר ידעו כמה אוהב יוסף את השבת, ולכן קראו לו כולם 'יוסף מוקיר שבת'.

בעירו של יוסף מוקיר שבת חי גם גוי עשיר מאוד. על שולחנו עלו בכל יום דגים, בשר ויין משובח. היה לו בית מרהיב ונכסים מרובים ולא חסר לו דבר.

יום אחד אמרו לעשיר חוזי העתידות: "בעתיד תאבד את כל נכסיך, וכל אשר לך יעבור לידי יוסף מוקיר שבת". הגוי העשיר לא שמח בכלל שכספו יעבור ליוסף והוא דאג מאוד. מה עשה?

מכר את כל נכסיו - הבתים, הרהיטים, הבגדים והתכשיטים - ובכסף הרב שקיבל קנה מרגלית, אבן חן גדולה ויקרה מאוד. "לעולם לא אפרד מהמרגלית שלי!" אמר הגוי העשיר בליבו. הוא תפר את המרגלית לתוך כובעו. "אף אחד לא ייקח ממני את המרגלית שלי!" לכל מקום הלך הוא כשהכובע לראשו ובתוכו המרגלית: לשוק ולנהר, לביקור אצל שכניו ולשחייה בים. כשהמרגלית איתו - עושרו איתו.

יום אחד, בשעה שעבר הגוי על גשר, נשבה רוח חזקה והעיפה את הכובע מראשו. ניסה הגוי לתפוס את הכובע, אך הרוח הייתה חזקה והוא ראה את כובעו נופל לתוך מי הנהר. זמן רב עמד הגוי על הגשר והביט אל המקום שבו טבע הכובע. הכובע טבע ואיתו המרגלית - כל כספו, כל רכושו.

באחד מימי שישי עמד דייג על הגשר ודג דגים. השמש כבר עמדה לשקוע כשלתע החכה שלו החלה לזוז בפראות וכמעט הפילה אותו אל תוך הנהר! אחז הדייג את החכה בחוזקה ומשך בכל כוחו. והנה, בחכה עלה דג גדול ושמן. לקח הדייג את הדג הגדול ורץ אל השוק, אך כשהגיע נוכח לדעת שהשוק כבר כמעט ריק - הקונים חוזרים לבתיהם עם סלים מלאים בכל טוב והרוכלים כבר מקפלים את הדוכנים. "מי יקנה את הדג עכשיו?" שאל הדייג את הרוכלים. "לך אל ביתו של יוסף מוקיר שבת", הם ענו לו, "הוא תמיד קונה מאכלים משובחים לכבוד שבת, והוא ישמח לקנות ממך דג גדול ונהדר כל כך".

וכך היה. הלך הדייג אל יוסף מוקיר שבת. ראה יוסף את הדג, קנה אותו בשמחה ומיהר להכין אותו לפני שתיכנס שבת. כשפתח יוסף את הדג כדי לנקותו מצא בתוך בטנו מרגלית גדולה ומנצנצת - המרגלית של הגוי העשיר שנתפרה אל הכובע שעף למי הנהר.

בצאת השבת הלך יוסף מוקיר שבת ומכר את המרגלית. הוא קיבל עבורה זהב רב. זקן אחד שראה אותו אמר לו: "מי שמכבד את השבת - השבת גומלת לו".

סיפור פרשת השבוע - פנחס

70 | ה' מבקש ממשה רבנו ומאלעזר הכהן ללמנות (לספור) את בני ישראל כדי לראות כמה מהם נשארו לאחר היציאה מארץ מצרים. וכי ה' צריך למנות אותם? הרי ה' יודע הכול! אלא זה מלמד אותנו שה' אוהב אותנו, כמו ילד שסופר את המשחקים שלו כי הוא אוהב אותם מאוד. כשיהודי יודע שה' אוהב אותו זה נותן לו שמחה לקיים מצוות.

ה' מונה את בני ישראל כדי לחלק להם לפי גורל את ארץ ישראל הטובה והמובטחת. כולם מחכים לנחלה שלהם ואף אחד לא שואל "מדוע השני קיבל ליד הים ואני בהרים?" כל אחד שמח בחלקו. זה מלמד אותנו להיות שמחים בחלקנו ולהודות לה' על ההורים הטובים שלנו,

המשפחה החמה והאוהבת, הבגדים הטובים והמשחקים (לא מעניין אותנו אילו משחקים יש לשני או באיזה גודל החדר שלו).

פעילות מרכזית - אפיית חלות

נכין יחד בצק לחלות, נעשה הפרשת חלה בברכה וכל הילדים יענו אמן. לאחר שהבצק יתפח נקלע אותו לחלות ונאפשר לילדים לקשט את החלות בשומשום. נארוז את החלות בתבנית יפה לאפייה בבית, או בתנור הגן אם מתאפשר.

הרבי שלי <<<

מפגש פתיחה

הצגה בעזרת הבובות:

"שלום אלי!"

"שלום חלי!"

"היי, לאן אתה מסתכל, אלי?"

"אה, חלי, בואי תראי. קחי, קחי את המשקפת, תסתכלי גם."

חלי: "וואו, איזה מבנה מיוחד! אני רואה המון בתים וביניהם מבנה אחד מיוחד מאוד, ממש שונה."

אלי: "ראית? יש לו גג עם משולשים! ואיזה צבע של אבנים!"

חלי: "כן, אבנים חומות-אדומות... ממש לא רגיל! בוא נסתכל עם המשקפת מקרוב. הנה, אני רואה, בפתח שלו כתוב מספר!"

אלי: "איזה מספר? תראי לי."

חלי: "שבע... שבע... אפס."

אלי: "אה, שבע מאות שבעים! זה המקום!"

חלי: "אני רואה שיש מזוזה בפתח... זה נראה כמו בית כנסת. בוא נראה מה יש שם."

לוקחים את המשקפת ומסתכלים, והגגנת מראה לילדי הגן תמונה של המקום. היא מפגישה את למפי עם אלי וחלי:

למפי: "שלום ילדים, באתם לסיור ב770? בבית הכנסת של הרבי?"

חלי: "ידעתי שזה בית כנסת! ידעתי!"

למפי: "את צודקת, כאן זה בית כנסת מיוחד מאוד, בית כנסת שבנו אותו לפי ההוראה של

הרבי מליובאוויטש! בדיוק כמו הבניין שנמצא באמריקה, בית הכנסת של הרבי. אתם מוזמנים להיכנס ולראות הכול, להכיר את הרבי וללמוד עליו!"

משחק

הגננת מראה לילדים ציור של גוף בלי ראש. היא שואלת את הילדים מה חסר וממשיכה לשאול: האם אפשר לחיות בלי ראש? למה אנחנו צריכים את הראש? מה מתחיל מהראש? הכול – כל פעולה, כל מחשבה, כל תנועה שאנחנו עושים מקורה בראש, ומשם נשלחת פקודה לאיבר המתאים בגוף.

בוחרים בכל תור ילד אחר ומאפשרים לו לבחור פעולה מסוימת בגוף. עליו להנחות את כל הילדים לבצע את הפעולה הזו: להזיז רגליים, להזיז ידיים, לגעת בגב, להריח עם האף וכו'. שואלים את הילדים איך הצלחנו לעשות את הפעולות, ומגלים כי כל פעולה שעשינו התחילה מהוראה במוח, ורק אחר כך האיבר המתאים היה יכול לבצע אותה. הגננת מסבירה: הגוף הוא כמו כל עם ישראל, הוא אנחנו, והראש הוא הרבי שלנו. הרבי הוא המנהיג שלנו, כולנו קשורים אליו. כמו שכל האיברים קשורים לראש, כך גם אנחנו. הרבי מלמד אותנו, מנחה אותנו, מלווה אותנו ודואג לכל אחד ואחד מאיתנו!

פעילות בתנועה

מניחים בחדר תמונה של הרבי. הילדים מסתובבים בחדר, וכשהגננת מוחאת כף כל ילד רץ לעמוד ליד התמונה. הגננת מחליפה את המקום של התמונה. הגננת מכריזה 'ראש', 'בני', 'ישראל', וכשהיא מגיעה למילה 'ישראל' כל הילדים מגיעים במהירות לתמונה של הרבי. מספרים לילדים כי הרבי הוא ראש בני ישראל, והוא מזכיר לנו ומלמד אותנו, במיוחד את הילדים, איך להאיר את העולם ולקרב את הגאולה. מחלקים לילדים פנסים או מדבקות מאירות בחושך, מחשיכים את החדר ומאירים עם פנסים לפי הקצב – מדליקים ומכבים, מאירים לכיוון מסוים לפי הוראות הגננת, מאירים על מצוות מסוימות בחלל החדר, מעבירים את הפנסים מיד ליד וממלאים את החדר באור.

73

יצירה

מעצבים מחזיק מפתחות עם תמונה של הרבי שאפשר לתלות ברכב או כל מקום אחר: משחילים חרוזים על חוט דיג (כמו צמיד) ומחברים אותו למחזיק מפתחות. בקצה השני של החוט משחילים תמונה של הרבי. אפשר לתת לילדים לעצב ולקשט את המסגרת לתמונה של הרבי.

אפשר להדביק מהצד השני של התמונה את נוסח תפילת הדרך, וכך לייעד אותו לתלייה ברכב או על התיק. נספח תפילת הדרך להדפסה מצורף בנספחים.

פעילות מרכזית - ניגון שלהרבי

הרבי לימד אותנו הרבה ניגונים. אחד הניגונים הוא הניגון 'הוא אלוקינו', שאנחנו שרים ושומעים בבית הכנסת בתפילת שבת. נלמד יחד את הניגון ונשיר אותו. נקים מקהלה בגן, עם תלבושות חגיגיות לילדים ויצירת אווירה מתאימה, או שנערוך התוועדות עם כוסיות מיץ ענבים 'לחיים'.
בית הכנסת 770 נכיר את מראה בית הכנסת של הרבי. נסביר לילדים כי בבית הכנסת נבנה החדר של הרבי, שבו היו נפגשים עם הרבי ליחידות (פגישה אישית). הרבי היה עומד בכל יום ראשון ליד פתח החדר שעוד ארוכות, ומחלק לכל יהודי שביקש דולר לצדקה.
כל ילד מקבל בריסטול לבן ומדביק עליו חתיכות צלופן צבעוניות או קרפ. כדאי לכסות כמה שיותר את המשטח, כך שיתקבל קולאז' צבעוני יפה. מעל הבריסטול מהדקים דף שבו כתוב המספר 770 כשהמספרים חתוכים מבפנים.

מפגש ביניים

סיפור המלמד איך הרבי דואג לכל יהודי ויהודי, כי הרבי הוא 'ראש בני ישראל'

מיכאל ואשתו עטרה היו יהודים ישראלים שעברו לגור עם ילדיהם בטסמניה, אי ליד אוסטרליה. בטסמניה מתגוררות כשלושים משפחות יהודיות ויש שם גם בית כנסת מקומי, הפעיל בעיקר בשבתות ובחגים. מיכאל ואשתו לא היו מעורים בחיי הקהילה מאחר שהם התמסרו ללימודיהם באוניברסיטה. מיכאל למד מתמטיקה ואשתו למדה פסיכולוגיה.

יום אחד ביקשו אנשי הקהילה לשוחח עם מיכאל. הם הודיעו לו שהחזן המקומי של בית הכנסת נפטר, ולכן החליטו שהוא יהיה החזן והקורא בתורה בבית הכנסת. מיכאל נדהם למשמע הבקשה ולא ידע איך להגיב. הוא הסביר לאנשי הקהילה שאין לו שום קשר לחיים דתיים ולא לבית הכנסת. "מעולם לא ביקרתי בבית כנסת", אמר מיכאל, "זאיני יודע כלום". אך אנשי המקום לא קיבלו את דבריו. הם טענו שהם מחפשים רק חזן שיקרא להם בתורה, ומיכאל יודע עברית אז הוא יכול לעשות זאת טוב יותר מכולם.

"ובכן", הם סיכמו ואמרו, "אתה תהיה החזן והקורא בתורה". כדי שמיכאל ידע כיצד להתפלל הביאו לו חברי הקהילה את הספר 'קיצור שולחן ערוך', כדי שילמד את הלכות התפילה.

בלית בררה קיבל מיכאל על עצמו את התפקיד, ולקח את הספר כדי ללמוד את ההלכות ואת סדר התפילה.

יום אחד נסעו מיכאל ואשתו לעיר הסמוכה והפקידו את הילדים בידי מטפלת. כשחזרו הם הופתעו לראות את המטפלת יושבת וסורגת להנאתה בחצר הבית, אך את הילדים הם לא ראו. "היכן הילדים?" שאלו ההורים. המטפלת סיפרה להם כי בתחילה השתוללו הילדים מאוד והיה קשה להרגיע אותם. כעבור זמן מה הם מצאו ספר מעניין בבית, ומאז הבן הגדול מקריא לאחיו הקטנים, שיושבים ומאזינים בשקט.

אחוזי סקרנות נכנסו ההורים לחדר הילדים, ונדהמו לראות את הספר 'קיצור שולחן ערוך' בידי בנם הבכור, שיש והקריא אותו לאחיו הקטנים. השלושה היו כה שקועים בספר, ואפילו לא הבחינו שההורים נכנסו.

"אבא!" קפץ הבן בשמחה, "זה נכון שאנחנו יהודים?"
"ודאי", השיב האב.

"אם כן", הקשה הבן, "למה אנחנו לא שומרים תורה ומצוות?"
"אנחנו לא דתיים", השיב האב בקצרה.
"נכון", אישרו האחים את דברי האב.

"אנחנו לא יודעים איך עושים את זה", פלטה האם.

הילד הבכור התפלא על דברי אימו: "מה הבעיה? הכול כתוב פה בספר".

"טוב", אמרה האם ולא התכוונה לכך ברצינות. "בהזדמנות נלמד מהספר ונראה מה לעשות".

הילדים לקחו ברצינות את דברי האם. עוד באותו יום, בארוחת הערב, הזכירו הבנים להורים את הבטחתם. ההורים ניסו להתחמק בטענה שאין להם זמן, אך לאחר שלושה ימים הם נאלצו לשבת עם הילדים וללמוד עימם איך לחיות כיהודים.

ערב-ערב ישבו בני המשפחה ולמדו, ובהדרגה הלימוד הפך להיות רציני והם החלו לקיים מצוות בפועל. במשך הלימוד הם נתקלו בכמה עניינים שלא הצליחו לברר בכוחות עצמם, וכמובן שלא היה להם את מי לשאול באי הנידח.

"אני חושב שצריך לפנות לרב", אמר הבן הבכור. "הרי כך כתוב בספר, שכאשר לא מבינים משהו צריכים לפנות לרב".

"אבל איפה נמצא רב?" שאלה האם, "באי הזה אבא הוא הרב הכי גדול!"

"נתפלל לקדוש ברוך הוא", אמר הבן הבכור, "הרי כתוב שהוא שומע תפילת כל פה. נתפלל שישלח לנו רב".

נעמדו ההורים עם בניהם והתפללו לקדוש ברוך הוא שישלח להם רב.
יום למחרת קרה הנס.

מיכאל יצא לרחוב, ופתאום ראה לפניו יהודי הדור פנים ועטור זקן - רב!
היה זה הרב גוטניק, שליח חב"ד באוסטרליה.

מיכאל ניגש אלה הרב בשמחה, חיבק אותו והזמין אותו לביתו. "האם אתה אליהו הנביא?" שאל מיכאל בהתרגשות. הוא סיפר לו שבדיוק אתמול ביקשו והוא ובני ביתו מהקדוש ברוך הוא שישלח להם רב.

הרב גוטניק ניכנס אל בית המשפחה. הוא ענה בסבלנות לבני המשפחה על שאלותיהם ואף הדריך אותם בשמירת תורה ומצוות. בניה המשפחה הקשיבו בקשב רב לדבריו ואף רשמו אותם. לבסוף הם נפרדו ממנו בסיפוק, אך מרובה התרגשות שאלו שאלו לשמו. כרנעלם הימלאך שה' שלח להם.

יודעים אתם, ילדים, איך הגיע הרב גוטניק, חסיד חב"ד מהעיר מלבורן שבאוסטרליה, לטסמניה? יום אחד קיבלה הרב מכתב דחוף מהרבי מליובאוויטש, שם הוא כתב לולנסוע מיד לטסמניה. הרב גוטניק התפלא מהי שלולעשות שם, בסוף העולם, אך הרבי ביקש שולכן נוסעים מיד לראשואלים שאלות. הרב גוטניק נסע לטסמניה, והסתובב ברחובות לידעתמה לעשות.

לפתע ניגש אליו מיכאל, חיבק אותו והזמין אותו לביתו ללמד תורה ומצוות. עשה שנים התחזקה המשפחה והעברה לגור בעיר קנברה, הסמוכה למלבורן, שם היו בקשר עם חסידי חב"ד והיו חלק מהקהילה הדתית. יום אחד פגשה עטרה את פנינה, בתו של הרב גוטניק, ושוחחה איתה. בין השאר היא סיפרה לה שגרו קודם בטסמניה. פנינה סיפרה לה על המברק המעניין שקיבל אביה ועל ההגעה שלו לטסמניה, ועטרה גילתה: "זה אנחנו! המשפחה שלנו! הרבי שלח לנו את אבא שלח כמו מלאך!"

לאחר הגילוי נסעה המשפחה לראות בעיניהם את האיש שבזכותו נולדו מחדש - הרבי מליובאוויטש. הם ראו, התפעלו ואף שוחחו עם הרבי ביחידות, וקיבלו ממנו הדרכה מפורטת ומשימות רוחניות רבות. מיכאל, שהפך להיות פרופסור חשוב באוניברסיטת סידני, הפך להיות שליח חב"ד. הוא זכה להעביר הרצאות מרתקות ברחבי העולם בנושאי תורה ומדע, וכך הצליח למצוא דרך מיוחדת להגיע ליהודים רבים ולהחזיר אותם למסורת ישראל.

משחק

נסביר לילדים כי כמו למשפחה היהודית שגרה באי טסמניה, כך הרבי דואג לכל אחד ואחד מאיתנו, לא משנה אם הוא קטן או גדול. כל אחד מאיתנו קשור לרבי ומחובר אליו. גם אנחנו רוצים להתנהג לפי הרצון של הרבי ולעשות לו נחת. הרבי רוצה שאנחנו, הילדים, נאיר את העולם ונקרב את הגאולה! איך אפשר לקרב את הגאולה?
(נשמעת תשובות הילדים: ניתן צדקה, נתנהג באהבת ישראל, נקיים מצוות, נלמד תורה...)
בעזרת פלסטלינה או בר בצק יוצרים צורות של מצוות.

מפגש סיכום יום

נזמין את למפי עם המשקפת. למפי ייקח את המשקפת ויתחיל להתפעל: "וואו, החדר פה מלא באור! איזו הפתעה עשיתם לי היום, כמה אור! אני ממש מתרגש. תגלו לי, על מה למדתם היום? מה קורה כאן?"

הילדים יענו שלמדו על הרבי, ולמפי יגיד בהתרגשות: "אה, עכשיו אני מבין! למדתם על הרבי, המנהיג שלנו! ראש בני ישראל! למדתם איך להיות קשורים לרבי, איך לגרום לו נחת! מה הרבי רוצה שאנחנו נעשה? זוכרים? נכון מאוד, נקרב את הגאולה. נאיר את העולם. בגלל זה יש כאן הרבה אור. בטח ממש התאמצתם היום! אני רואה כאן ילדים שוויתרו, אני רואה כאן ילדים שהתאמצו במיוחד באהבת ישראל, אני רואה כאן ילדים שהיו בשמחה, אני רואה כאן ילדות שנתנו צדקה, שהתפללו בכוונה... כל הכבוד לכם!"

משחק

בכל תור נבקש מילד אחד לצאת מהחדר. נחלק את הילדים לשתי קבוצות וכל קבוצה צועקת מילה אחת או חצי מילה. הילד שיצא מהחדר חוזר, שתי הקבוצות צועקות בו זמנית, ועליו לגלות את המילה. המילים לדוגמא: רבי, גאולה, בית מקדש, א770, ראש בני ישראל. נשיר את הניגון שלמדנו, שלימד אותנו הרבי.

גאולה ומשיח <<<

מפגש פתיחה

אלי וחלי מתארגנים ליציאה.

חלי: "נו, אלי, אתה מוכן? מה קורה? לבשת את הבגדים?"

אלי: "כן, בטח, בגדי השבת שלי. הנה, אני כל כך מתרגש, בואי נצא. המכונת מחכה לנו."

חלי: "לא, מה פתאום מכונת? היום אנחנו לא צריכים מכונת."

אלי: "אז איך את חושבת שנגיע לבית המקדש לראות כבר את המשיח?"

חלי: "אלי, לא ידעת? בוא, תסתכל! יש ענני שמיא, הם מחכים לנו בחוץ!"

אלי: "וואו, זה מדהים! אני לא מאמין, כל התפילות שלנו התגשמו! אחרי כל כך הרבה מעשים

טובים שעשינו והתאמצנו לקרב את הגאולה – איזו שמחה! יוצאים לירושלים, לבית המקדש!

בואו, ילדים, תצטרפו אלינו! רגע, המשקפת. איפה המשקפת? הנה, נראה מה מגלה לנו

המשקפת:

הו, המשקפת מראה לי שהגאולה מגיעה בזכות כל אחד ואחת מאיתנו! כולם הביאו את

הגאולה! אתם חושבים שרק המבוגרים יביאו את הגאולה? או רק הצדיקים? כמובן שלא! כל

יהודי יכול לחשוב על הגאולה, ולעשות מעשים טובים שיקרבו אותה."

אילו מעשים שאנחנו עושים מקרבים את הגאולה?

הגנת מציגה לילדים חפץ או פעולה שבעזרתם אנחנו מקרבים את הגאולה:

• הגנת תציג קופת צדקה, והילדים ישערו מה הקשר שלה לגאולה ('גדולה צדקה שמקרבת את הגאולה').

• הגנת תבקש מילדים לשים יד על כתפי החבר והילדים ישערו מה הקשר לגאולה (התנהגות של אהבה לזולת מקרבת את הגאולה).

78 • הגנת תשמיע את הניגון 'שיבנה בית המקדש' והילדים יקשרו זאת לתפילה שלנו בכל יום ויום לבניין בית המקדש ולבוא הגאולה.

• הגנת תבקש מכל הילדים להראות פרצוף שמח ומחייך (להיות בשמחה).

• הגנת תראה לילדים נרות שבת, ונזכיר כי זמן הדלקת נרות הוא הזדמנות לבקש על הגאולה).

מסבירים לילדים כמה טוב בגאולה, ושאנחנו כל כך רוצים שהגאולה כבר תגיע! אנחנו בקייטנה

מגלים בכל יום הפתעות ומעשים טובים, אוהבים חברים, מוותרים, מכבדים הורים ומתפללים

ומאמינים שהמשיח יבוא עכשיו!

משחק כיסאות

מסדרים במרכז החדר את כיסאות הילדים – כיסא לפנים וכיסא לאחור לסירוגין. הילדים מסתובבים סביב הכיסאות ושרים יחד 'אנו רוצים משיח עכשיו'. בכל פעם שהגננת מוחאת כף עליהם להתיישב במהירות על הכיסא הפנוי שלצידם (לבוגרים יותר אפשר להחסיר כיסא אחד בכל פעם, לשיקול דעת הגננת).

פעילות בתנועה

הגננת מחזיקה עץ גדול שמוצמד אליו דבק עבה דו צדדי ואפשר להדביק אליו. הילדים זורקים כדורי צמר גפן או פונפונים לעבר העץ ומנסים לקלוע לדבק, וכך יוצרים עץ של ימות המשיח. יוצרים עננים בעזרת אקרילן, והילדים יושבים עליהם ומחליקים בחדר. תחרות ענני שמיא: כל שני ילדים זוחלים בשכיבה ונושפים בעזרת הפה על פיסת אקרילן מקצה אחד לקצה אחר בחדר. הם מתחרים ביניהם מי מגיע לקצה החד מהר יותר.

מפגש ביניים

מה יהיה בימות המשיח? נזמין ילדים להוציא מתוך קופסה חפצים שונים ולהסתכל עם המשקפת כדי לגלות מה יהיה בימות המשיח. כל חפץ מבטא משהו אחר שיהיה בימות המשיח:

-מעדן: מעדנים מצויים כעפר. בימות המשיח בכל פינה יהיה שפע גשמי גדול מאוד.
-עץ ממתקים: על העצים יגדלו עוגיות וממתקים טעימים.
-ספר תורה: בימות המשיח נוכל לשבת ולעסוק בתורה כל היום, וללמוד תורה מפי מלך המשיח.

-בית המקדש: בימות המשיח ייבנה בית המקדש ונוכל לעלות ולהקריב קורבנות.
-בובות של חיות: יהיה שלום בעולם. כל בעלי החיים יוכלו לשבת זה לצד זה, כי אף אחד לא יטרוף את השני. יהיו רק שלום ושלווה.

-משקפיים: לא יהיו אנשים שזקוקים למשקפיים, כולם יהיו בריאים ויירפאו.

-תרופות: לא יהיו תרופות, כולם יהיו בריאים, בתי הרפואה ייסגרו.

-בובות של סבא או סבתא: תהיה תחיית המתים, כל הנפטרים יקומו לתחייה.

אנחנו מגלים כמה טוב יהיה בגאולה וכמה אנחנו רוצים שהיא תגיע בכל רגע. אנחנו נמצאים עכשיו בשלושת השבועות, שבהם אנחנו מתאבלים על חורבן בית המקדש ועל הגלות שבה אנחנו נמצאים, וזה בדיוק הזמן ללמוד על הגאולה ולהתכונן לקראתה. זה הזמן להוסיף במעשים טובים ובאהבת חנים, ובכל דבר שיכול לקרב את הגאולה.

משחק

מקרבים את הגאולה באהבת ישראל ובשמחה: כל שני ילדים מסתכלים זה על זה וכל אחד מנסה להצחיק את חברו. הילד שהצליח להצחיק ראשון את החבר שלו – מנצח.

יצירה – תמונה של בית המקדש עם ענני שמיא

מצמידים תמונה של בית המקדש (בנספחים להדפסה) לבסיס קרטון. מחברים פיסות אקרילן או צמר גפן כענני שמיא בבסיס של בית המקדש. מצמידים תמונה אישית של כל ילד לענן.

פעילות מרכזית - בונים את בית המקדש

יוצרים את המבנה של בית מקדש בעזרת קוביות עץ גדולות וממחישים לילדים את הגודל העצום, את הפאר וההדר.

יוצרים עץ ממתקים לכל ילד: עוטפים גליל נייר טואלט בנייר עטיפה, בקרפ חום או בפלסטלינה חומה וסוגרים קצה אחד כך שייוצר בסיס סגור. מחברים למסגרת עלים (מצוירים או אמיתיים שאספנו מהחצר) בעזרת דבק חזק. משחילים סוכריות טופי על שיפודים (זהירות מהקצה הדוקר) ומכניסים את הסוכריות לתוך הגליל. קיבלנו עץ ממתקים של ימות המשיח.

80

מפגש סיכום יום

למפי: "שלום ילדים, איפה טיילתם היום? הגעתם לירושלים? עד לבית המקדש? אני ממש מתרגש! איזו זכות! איזה יופי. אתם בטח ממש מחכים שהכול יהיה אמיתי ונזכה באמת לגאולה, לעלות לבית המקדש עם ענני שמיא. בעזרת ה' זה יקרה כל רגע! אנחנו מאמינים! תזכירו לי מה אנחנו יכולים לעשות כדי להביא את הגאולה מהר יותר? (שמחה, צדקה, אהבת

ישראל, תפילה...) נכון מאוד, ילדים. נמשיך להוסיף אור בעולם, ונזכה במהרה לאור של בית המקדש!"

פעילות

נחלק לילדים תופים ונשיר ביחד בשמחה ובהתלהבות 'אנו רוצים משיח עכשיו', 'שייבנה בית המקדש' ועוד ניגוני שמחה, כהכנה לשמחת הגאולה האמיתית.

כשרות <<<

מפגש פתיחה

אלי וחלי לוקחים את המשקפת: "חלי, את יודעת לאן נטייל היום? אנחנו הולכים לפינת חי, לראות פרות, תרנגולים וכבשים!"

חלי: "איזה כיף! אני כל כך אוהבת חיות. אני הכי אוהבת לחלוב את הפרה!"

אלי: "כן, נסתכל גם על החיות ונראה אילו חיות הן חיות טהורות, שמותר לנו לאכול."

חלי: "בטח, אני כבר יודעת! רוצים להזכיר לי? (בהמות שמפריסות פרסה, שוסעות שסע ומעלות גרה) וגם לדגים יש סימנים!" (סנפירים וקשקשים)

אלי: "יפה מאוד! אתם ממש עוזרים לנו, ילדים יקרים. עכשיו, מי יוכל להזכיר לי – אכלתי בארוחת הצוהריים שניצל בשרי. אני יכול לשתות עכשיו חלב? (צריך לחכות בין בשרי לחלבי...) נכון מאוד! צודקים. רגע, איפה המשקפת שלי? אתם יודעים מה אני רואה? שכבר גילינו המון דברים והפתעות בטיוול שלנו, קוראים לזה כשרות! כן, היום אנחנו לומדים איך להקפיד ולאכול רק אוכל כשר."

נשאל את הילדים איך שומרים על כשרות? (נפריד בין בשרי לחלבי, נאכל רק חיות ודגים כשרים, ננפה את הקמח מתולעים, נבדוק את הביצים שאין בהן דם. על מאכל קנוי- נסתכל על העטיפה אם יש הכשר (יש להרחיב/לצמצם על פי רמת הילדים והידע שלהם).

משחק - 'לשים מטפחת'

בכל תור מחביאים מאחורי אחד הילדים חפץ שקשור לכשרות. הילדים יושבים במעגל ומניחים את הראש. ילד אחד מסתובב סביבם ומחביא את החפץ מאחורי ילד אחד. הילד שמצא את החפץ מאחוריו קם ורץ אחרי הילד שהחביא, והמחביא צריך לתפוס את מקומו בזריזות. החפצים שמחביאים: נפת קמח, ביצה (משחק/קלקר), קרטון חלב, מאכלים מארגז המשחקים וכו'.

פעילות בתנועה

מדגימים תנועות או קולות של חיות כשרות: דגים שוחים במים, ברווזים, קופצים כמו תרנגולים, גועים כמו פרות, ממששים צמר של כבשים ומשחקים איתו מסירות כמו כדור.

מפגש ביניים

הגנת מספר את הסיפור: 'בזכות אכילת כשר'

היה פעם יהודי שחלה במחלה קשה. הרופאים ניסו לחפש תרופה, אך הודיעו בצער שאין להם אפשרות לסייע לו. היהודי לא ידע מה לעשות. הוא פגש חסיד חב"ד שהציע לו לכתוב לרבי, והרבי הורה לו לאכול רק אוכל כשר. הוא החליט להכשיר את המטבח ולהקפיד על הוראות הרבי, ואכן תוך מספר שבועות הוא הבריא לחלוטין.

פעילות

מעמידים בגן מתלה כביסה, או חוט עבה שמתוח מצד לצד בגובה הילדים. מכינים קופסה עם תמונות של מאכלים שונים ומגוונים (מצורף בנספחים להדפסה) וקופסה עם אטבי כביסה. בכל פעם מכריזים 'בשרי'/'חלבי'/'פרוה', והילדים צריכים לתלות על המתלה רק את התמונות עם התמונות המתאימות. לחלופין אפשר לתלות את כל התמונות על המתלה, והילדים צריכים להוריד רק את התמונות שלא קשורות.

יעירה

סינר: כל ילד מקבל סינר מאלבד שעליו מצויר שעון עם הכיתוב: 'אני מחכה בין בשרי לחלבי'. הילדים צובעים את הסינר בטושים איכותיים ומקשטים כרצונם.

הכנת כוס גלידה ממגירים: כל ילד מקבל גירים בכל מיני ומשפשף אותם על צלחת עם מלח עד שנוצרת אבקה בכל מיני צבעים. מכניסים כל צבע בעדינות לכוס שקופה, שמים דבק לבן בין שכבה לשכבה, נועצים קש ומצרפים סמל: אני מחכה בין בשרי לחלבי.

פעילות מרכזית - כשרות הפירות והירקות

אנחנו יכולים לאכול פירות וירקות לאחרארבע שנים מזמן הנטיעה, וכן צריך להפריש תרומות ומעשרות מהפירות ומהירקות.
הכנת ארטיקים ביתיים: ממלאים תבניות של ארטיקים בתרכיז מהול במים. אפשר להוסיף חתיכות פרי רכות, כמו מנגו, מלון או אפרסק. נועצים מקל ארטיק ומקפאים.

מפגש סיכום יום

ניזכר עם הילדים היכן ביקרנו היום. ניקח את המשקפת ונסתכל על הילדים. נגלה כי הרבה ילדים בגן מגלים הפתעות ומוסיפים במעשים טובים של כשרות: נסתכל על עטיפות המאכלים ונמצא בהם סמלי כשרות. נציין את הילדים בגן על מעשיהם הטובים: לא מערבבים בשר וחלב, אוכלים בצק שהקמח שלו מנופה ובדוק מתולעים ועוד.

משחק

בכל תור בוחרים זוג ילדים. קושרים לאחד את העיניים, והוא מנסה להאכיל את החבר שלו במעדן חלבי.

ברכות <<<

מפגש פתיחה

אלי וחלי לוקחים את המשקפת:

"שלום ילדים, שלום, היכן נטייל היום? אולי נלך לעיר? או לכפר? להר או ליער? יש לנו רעיון! היום נצא קצת לשדה! בשדה זורעים, עובדים, חורשים וקוצרים. הזרעים צומחים ומהאדמה יוצאים... בואו תראו!"

הגננת מראה לילדים תמונות של שדות ומבקשת מהם לנסות לגלות מה צומח בשדות:

• שדה של אבטיחים, שדה של כרוב, שדה של פרחי חמנייה ושדה של שיבולים.
• משוחחים על השיבולים: מהן השיבולים? למה הן מיועדות? האם אפשר לאכול אותן וליהנות מהן מיד? מה עושים איתן? מסבירים על הטחינה: את השיבולים של החיטה טוחנים לקמח, וממנו אפשר להכין לחם, חלות, עוגות, מאפים, פסטה ועוד המון מאכלים משביעים.

חלי ואלי שוב לוקחים את המשקפת: "היי, אלי, תראה, המשקפת מהבהבת! מה הסימנים האלה?"

אלי: "בואי נראה... אה, זה סימן של תודה! כתוב כאן 'ברוך אתה'. כן, תראי איזה יופי, איזה שפע! ה' הטוב הצמיח את השדות ונתן לנו אוכל. אבל לא רק אוכל מהשדות – גם מים יש לנו, גם עופות, דגים, ביצים וחלב... כמה שפע! תודה לה'!"

חלי: "אה, עכשיו אני מבינה! המשקפת מלמדת אותנו שצריך להודות לה' על כל הטוב! רגע, אז מתי בדיוק מברכים? אולי אתם, ילדים, תוכלו לעזור לי?" (שומעים את תשובות הילדים)
"נכון מאוד! אנחנו מברכים לפני האכילה ואחריה, ומודים לה' על כל הטוב והשפע שיש לנו בחיים. ננסה לחשוב מה היה אילו לא היו לנו מים, חלילה, או אוכל... לכן אנחנו אומרים תודה גם לפני שאנחנו אוכלים וגם בסיום האכילה, ולא שוכחים לברך ולהודות לבורא העולם.

(לגן ילדי אנ"ש מחדדים אמירת ברכה בקול, מילה במילה, וכן עניית אמן. אפשר להכניס דין קדימה בברכות. לילדי החינוך הכללי – חוזרים על כל סוג מאכל ועל הברכה המתאימה לו).

משחק זיהוי ברכות

קושרים בעזרת מטפחת לשני ילדים את העיניים. מביאים להם מאכל כלשהו, ועליהם לזהות בעזרת מישוש או בעזרת ריח מהו המאכל ומה מברכים עליו.

פעילות בתנועה

על הרצפה מונחים חישוקים עם ציורים של מאכלים. הגננת מכריזה ברכה, והילדים מדלגים מחישוק לחישוק. הילדים יוצרים צורות ומסתדרים יחד לצורות שונות של מאכלים – מסתדרים במעגל – תפוז, מסתדרים בזוגות – דובדבנים, מסתדרים בשלושה טורים – חלה, וכן הלאה.

מפגש ביניים

סיפור על כוחה של ברכה – ברכת שהכול

ליד תוניס היה כפר אחד קטן, ובכפר הזה גר יהודי עשיר שהקפיד על כל המצוות, ובמיוחד הוא אהב מאוד להכניס אורחים. כל יהודי שהגיע אליו הביתה הוא היה מכניס בשמחה, ונותן לו אוכל, שתייה ומקום לישון. סביבו גרו גויים שקינאו בו שיש לו כסף, אבל ה' היה מציל אותו מהם כל הזמן.

יום אחד עבר רבי אברהם בן מוסא דרך הכפר הזה. הוא היה צריך לישון שם בלילה, ולהיכן ילך? איפה יתארח? אצל היהודי העשיר כמובן. העשיר קיבל את הרב בכבוד גדול, ערך לכבודו שולחן, ואחר כך נתן לו חדר גדול שיוכל לישון בו. רבי אברהם הודה לו ונכנס לחדר, אבל הוא לא הלך לישון, כי בלילה הצדיקים מקפידים ללמוד תורה. רבי אברהם פתח את הספרים והתחיל ללמוד, ולפתע נשמעו דפיקות חזקות על דלת הבית. בום! בום! בום! "פתחו את הדלת מייד!" מאחורי הדלת עמדו ארבעה שודדים בריונים עם מקלות בידיהם, בעטו בדלת בכל הכוח ודפקו עליה בחוזקה. הם באו לשדוד את הכסף של העשיר. העשיר רץ מיד לחדר של רבי אברהם ואמר לו: "כבוד הרב, יש כאן שודדים! רוצים לקחת לי את כל הכסף. מה אעשה? רבי אברהם הניח את היד על הכתף של העשיר ואמר לו: "אל תדאג, הכול יהיה בסדר". העשיר גמגם: "בבבב...סדר, אבל מה נעשה?" אמר לו הרב: "הבא לי בבקשה כוס עם מעט מים". העשיר מזג לרב מעט מים. הרב החזיק את הכוס, עצם עיניים ובירך בכוונה: "ברוך אתה ה', אלוקינו מלך העולם, שהכול נהיה בדברו". מיד כשסיים הרב לברך – השתרר שקט. "היי, מה קרה? אין עוד דפיקות בדלת", אמר העשיר. הרב אמר: "הכול בסדר, חזור לישון". העשיר הרגיע את משפחתו שהכול בסדר, והם ניסו לחזור לישון. כמעט שעה עברה, ולפתע נשמעו שוב דפיקות: בום! בום! בום! "פתחו מיד את הדלת!" היו אלה שוב השודדים. העשיר רץ לרב: "כבוד הרב, הם חזרו... מה עושים?" הרב הרגיע אותו ואמר: "הבא לי עוד כוס קטנה של

מים". שוב בירך עליה הרב בכוונה "שהכול נהיה בדברו", ושוב פסקו הדפיקות. כך בכל כמה זמן היו השודדים חוזרים, הרב היה מברך והדפיקות היו מפסיקות, עד שברוך ה' זרחה השמש והגיע הבוקר.

העשיר שמח שהבוקר הגיע, אך לפתע נשמעו דפיקות בדלת. הפעם היו הדפיקות חלשות ועדינות. הוא התפלא: מי יכול לבוא אליי בשעה מוקדמת כל כך? הוא הציץ מהחלון לראות מי שם, ואת מי הוא ראה? את ארבעת השודדים! רץ העשיר לרב ואמר לו: "כבוד הרב, הם רוצים לבלבל אותי... הם דופקים חלש כדי שלא אדע שזה הם... אבל ראיתי אותם. מה עושים?" אמר הרב: "אל תפחד, פתח להם את הדלת".

העשיר פתח את הדלת, השודדים נכנסו לתוך הבית והשודד הראשי אמר: "תגיד לי, מי נמצא אצלך בבית?" העשיר פחד לגלות להם שהרב שם, כי חשש שיפגעו בו, אבל השודד אמר: "אל תשקר לנו, אנחנו יודעים שמישהו שמר עליך כל הלילה. גלה לנו מי זה". העשיר גילה להם שרבי אברהם בן מוסא אצלו בבית, והם ביקשו להיכנס לרב. כשנכנסו נפלו ליד הרגליים של הרב ואמרו: "כבוד הרב, מה עשית לנו? בכל פעם שדפקנו בדלת עפנו למקום רחוק ונפלנו על הרצפה, קיבלנו מכות חזקות מאוד ובקושי הצלחנו לחזור". אמר רבי אברהם: "דעו לכם שכל ברכה שיהודי מברך, אם הוא מברך אותה לאט ובכוונה, היא מצילה אותו".

משחק חבילה עוברת

בסיום המשחק ימצאו הילדים חבילת סוכריות או מאכל אחר. מברכים כולם בכוונה, מילה במילה ועונים אמן. מסבירים את משמעות מילות הברכה: שהכול נהיה בדברו – הכול מאת ה', ה' ברא את הכול ואנחנו מודים לו על כל הטוב – על הסוכרייה הטעימה, על הגוף הבריא, על המשפחה שקיבלנו... על הכול. לאחר האכילה מברכים ברכת 'בורא נפשות' ומרחיבים על משמעותה.

יצירה

כל ילד מקבל לוח עם ציורי מאכלים וברכות (בנספחים להדפסה) וצובע אותו. מפזרים נצנים או כל קישוט אחר שיישאר שטוח. אפשר לקשט בעזרת מפיית נייר מעוצבות, שגוזרים ומדביקים בעדינות (הלמינציה תחבר את זה). מכניסים לשקף ומעבירים במכונת למינציה, ומתקבלת מגשית (פלייסמנט) לאכילה.

פעילות מרכזית: תערוכת ברכות – ארוחה משותפת לילדי הגן

נכין שולחן ועליו כוסיות קטנות עם מיץ ענבים לברכת בורא פרי הגפן וכוסות מים לשתייה. הילדים ימרחו על קרקרים (מזונות) ממרח לבחירתם (גבינה או טחינה), וכן יאכלו פרוסות ירקות חתוכים (בורא פרי האדמה) וזיתים (בורא פרי העץ). נכין כוסיות לקינוח עם פירות חתוכים. נתחלק לקבוצות, כל קבוצה תקשט ביחד שלט עם שם של ברכה ותקשט את השולחן של הברכה הזו בעזרת רצועות קרפ, מפיות ומפת שולחן.

מפגש סיכום יום

אלי וחלי ינסו להיזכר היכן טיילו היום, ויזכרו שעברו בשדות. הם הכירו את המאכלים הרבים שצומחים לנו באדמה, ולכן עלינו לומר תודה לה' ולברך לפני נאכילה ואחריה. אלי וחלי ישאלו את הילדים מה עונים לאחר ששומעים ברכה וידגישו את חשיבות עניית אמן, שפירושה שאנו גם מסכימים עם הברכה ועם ההודאה לקדוש ברוך הוא. אלי וחלי יספרו לילדים על הפירות המיוחדים שיש לנו בארץ ישראל. במהלך היום נצמיד מדבקה בלוח הניקוד לכל ילד שבירך בקול ובכוונה. נזמין את הילדים להביא פתקים של מעשים טובים על ברכות בקול ובכוונה, ברכת בורא נפשות או ברכת המזון.

משחק זיכרון

נעמיד על השולחן מאכלים מסוגים שונים ונעלים אותם. נבקש מהילדים לנסות להיזכר בכמה שיותר מאכלים שהיו על השולחן ונגלה מי זוכר הכי הרבה. נדגיש עד כמה אנחנו מאושרים ומעריכים את כל הטוב והשפע שקיבלנו מה', מתנות שהוא נותן לנו.

מסיימים בשמחה! <<<

מפגש פתיחה

אלי וחלי: "וואו, איזה מסלול שלם עשינו! כבר כמה שבועות שאנחנו מטיילים ביחד בכל כך הרבה מקומות!"

חלי: "כן, ואל תשכח שאנחנו מגלים בהם המון הפתעות!"

אלי: "נכון, המשקפת המיוחדת עזרה לנו לגלות המון מעשים טובים שאפשר לעשות בכל מקום ובכל זמן! מי יכול להזכיר לי איפה טיילנו? (ירושלים, באוהל של אברהם אבינו, בשדה של הברכות...) ואילו הפתעות גילינו? (כיבוד הורים, אהבת ישראל, צדקה, מזוזה, ויתור, שמחה...) אנחנו ממש מוכנים להפתעה הגדולה!"

חלי: "ההפתעה הגדולה? מה זה?"

אלי מביא לחלי את המשקפת ומסביר: "הנה, את רואה? הגענו בדיוק לנקודה. כל הארץ הקדושה שלנו מאירה, והמקום הקדוש ביותר – ירושלים – הופך להיות גדול כל כך. שם נמצא המקום הקדוש – בית המקדש! חיכינו לו כל כך הרבה שנים! זו ההפתעה הגדולה ביותר! בזכות כל המעשים הטובים והמאירים!"

חלי: "בעזרת ה' נזכה לגאולה בכל רגע! אני מאמינה ומצפה להפתעה הגדולה!" מסתכלים על המפה הגדולה של הארץ, שמילאנו באור ובפתקים של מעשים טובים והפתעות. מסתכלים על הלוח של משקפות הפתעות המלאות בדבקות מאירות של מצוות ופעולות נפלאות. נהדר! אנחנו מלאים במצוות ומעשים טובים! אנחנו מוכנים לגאולה! מזכירים לילדים כי בכל יום מהימים של החופשה נמשיך לגלות הפתעות ומעשים טובים, לא נשכח להתפלל, לא נשכח ליטול ידיים, לברך, להתנהג באהבת ישראל ולכבד הורים. וניפגש בבית המקדש!

89

פעילות בתנועה

כל ילד מקבל משקפיים (או מנקה מקטרות שהוא מסדר על העיניים בצורת משקפיים). מחשיכים את החדר ורוקדים, ובכל פעם שהגננת מדליקה את האור כל הילדים מרכיבים את המשקפיים ומוצאים חבר לרקוד איתו. מקפצים בלונים ומוותרים עליהם באהבת ישראל אחד לשני.

פעילות מרכזית

איסוף לוחות הניקוד של הילדים וחלוקת פרסים.
איגוד כלהפתקים שהביא כל ילד וילד והידוק למשקפת האישית שלו.
חלוקת מתנה לכל ילד לסיום הקייטנה.

2

.

יצירה - זר פרחים

חומרים:

- בריסטול ירוק (A4)
- סול
- פרחים מסול

מקפלים את הבריסטול לאורך. מחזיקים אותו לרוחב, וגוזרים בעזרת מספריים (מהצד הפתוח, לא המקופל) רצועות מלמטה למעלה (מהצד הפתוח לעבר הקפל) - לא עד הסוף. מגלגלים את הבריסטול כך שיווצר כמין כתר עם רצועות נפתחות. מהדקים בתחתית (הגנת תעבור בין הילדים). מתקבלת צורה שנראית כמו גבעולים ירוקים. מדביקים פונפונים ופרחים מסול בכל מיני צורות, קושרים בסרט ומקבלים זר פרחים. מצרפים פתק - 'גם אני הייתי בקיץ של הפתעות וגיליתי המון מצוות!' (בנספחים להדפסה)

נפרדים מאלו, מחליו ממשקפת הפתעות ומבטיחים לא לשכוח להוסיף בהפתעות ובמעשים טובים גם בימיה החופשבית. נשמע רעיונות מהילדים.

90

משחק 'המלך אמר'

הגנת אומרת כל מיני פעולות שצריך לעשות, אך רק אם היא אומרת קודם 'המלך אמר' הילדים מבצעים את הפעולה. משלבים בפעולות מצוות, חיוכים, חיבוק לחבר, תפילה לה', אמירת פסוקים וכו'.

(אם זה יום שישי אפשר לערוך קבלת שבת)
מחלקים משהו מתוק לסיום.

פעילות מרכזית

איסוף לוחות הניקוד של הילדים וחלוקת פרסים.
איגוד כלהפתקים שהביא כל ילד וילד והידוק למשקפת האישית שלו.
חלוקת מתנה לכל ילד לסיום הקייטנה.

2

.

יצירה - זר פרחים

חומרים:

- בריסטול ירוק (A4)
- סול
- פרחים מסול

מקפלים את הבריסטול לאורך. מחזיקים אותו לרוחב, וגוזרים בעזרת מספריים (מהצד הפתוח, לא המקופל) רצועות מלמטה למעלה (מהצד הפתוח לעבר הקפל) - לא עד הסוף. מגלגלים את הבריסטול כך שיווצר כמין כתר עם רצועות נפתחות. מהדקים בתחתית (הגנת תעבור בין הילדים). מתקבלת צורה שנראית כמו גבעולים ירוקים. מדביקים פונפונים ופרחים מסול בכל מיני צורות, קושרים בסרט ומקבלים זר פרחים. מצרפים פתק - 'גם אני הייתי בקיץ של הפתעות וגיליתי המון מצוות!' (בנספחים להדפסה)

נפרדים מאלו, מחליו ממשקפת הפתעות ומבטיחים לא לשכוח להוסיף בהפתעות ובמעשים טובים גם בימיה החופשבית. נשמע רעיונות מהילדים.

90

משחק 'המלך אמר'

הגנת אומרת כל מיני פעולות שצריך לעשות, אך רק אם היא אומרת קודם 'המלך אמר' הילדים מבצעים את הפעולה. משלבים בפעולות מצוות, חיוכים, חיבוק לחבר, תפילה לה', אמירת פסוקים וכו'.

(אם זה יום שישי אפשר לערוך קבלת שבת)
מחלקים משהו מתוק לסיום.